Clark Darlton
S NASAZENÍM ŽIVOTA
Perry Rhodan 248

1.

I když se navenek podobal člověku, nebyl to člověk. Měl nápadně odlišnou hlavu. Nebyla samostatnou částí těla, ale klenula se od jednoho ramene k druhému jako půlměsíc, spojená pevně s trupem. Měl čtyři oči, kterýma viděl kolem sebe do všech stran zároveň. Ústa byla asi dvacet centimetrů široká a upoutávala pozornost dravčími zuby. Vysoký byl dva metry dvacet, v ramenou měřil metr a půl. Tělo pokrývala šupinatá kůže. Měl dvě ruce a dvě krátké silné nohy.

Jmenoval se Grek 1, a dřív to býval vysoký důstojník tajné služby Maahků. Dnes byl zajatcem Perryho Rhodana na vlajkové lodi CREST II.

CREST II se právě chystala k cestě do mlhoviny Andromeda, kde vládli Grekovi bývalí pánové, Mistři ostrovů.

Maahk seděl ve své speciální kabině, vyplněné metanovou atmosférou. Už dávno se necítil jako zajatec. Pozemšťanů si vážil, protože se odvážili opustit svou Mléčnou dráhu a vydat se do neznáma. Naproti tomu Mistři ostrovů, tajemní vládci mlhoviny Andromeda, se k Maahkům nechovali správně. Přikládali jim vinu za to, že se Pozemšťanům podařilo proniknout tak daleko. Grek 1 se pokládal spíše za spojence Pozemšťanů.

Myšob Gucky, který ho před časem unesl z paluby maahkské lodi, dovedl číst jeho myšlenky, a také od Guckyho se Rhodan dověděl, že se Grek 1 stal jeho přítelem. Přítel byl nyní cennější než tisíc přemožených nepřátel.

Vlajková loď CREST II spočívala na Gleamu, jediné planetě Trisystému, který je součástí hvězdné mlhoviny Andro-Beta. Na této planetě byla vybudována nejsilnější základna, jakou Země kdy měla. Právě tady bylo vyloženo šest nákladních kosmických lodí. Budou se vracet zpátky do soustavy Ruinového transmiteru, aby mohly informovat Reginalda Bulla o tom, co je na Gleamu nového.

Kapitáni lodí a další přední osobnosti, podílející se na výpravě do Andromedy, se shromáždili na poradě na můstku CRESTU II.

„Transmiter v Betatrojúhelníku byl zničen," řekl Atlan. Tvářil se přitom klidně. „Tím je Andro-Beta prakticky odříznuta. Zničit transmiter nařídili Mistři ostrovů. Nevím, proč se to stalo, ale musíme se podle toho zařídit. Naše přídavná zařízení nám umožňují kdykoliv se vrátit do soustavy Ruinového transmiteru."

„A vzdát se Gleamu?" Rhodan energicky zavrtěl hlavou. „Ani mě nenapadne!"

„Měli bychom se připravit na to, že budeme napadeni!" To prohlásil obrovský Haluťan Icho Tolot. „Šedesát tisíc světelných let odtud, v mlhovině Andro-Alfa, se nepřítel shromažďuje. To něco znamená."

Rhodan přikývl.

„Možná máte pravdu, Tolote. Maahkové se budou pokoušet pomstít se nám. Budou chtít odčinit chybu, které se dopustili. Jejich útok na naši Mléčnou dráhu žalostně selhal a Mistři ostrovů jim to neodpustili. Ale jak Gleam uhájíme? Přiletí s tisíci loděmi."

„Nikdo neříká, že bychom se měli vzdát," namítl Atlan. „Jen jsem upozorňoval na možnost ústupu, nic víc."

Kasom poznamenal: „Šedesát tisíc světelných let by pro lodě Maahků neměl být žádný problém. I když je transmiter vyřazen, tu vzdálenost uletí vlastními silami. My potřebujeme přídavná zařízení."

„Dokázali bychom to i bez nich," odporoval Rhodan, „ale s přídavnými zařízeními je to bezpečnější. Kromě toho změní podobu našich lodí tak, že je Maahkové nepoznají."

„Budou si lámat hlavu, co jsme zač," přisvědčil s nenápadným úsměvem Atlan.

V té chvíli se na můstku zhmotnil myšob Gucky. Přitom šlápl Kasomovi na nohu.

„A výkvět impéria je pohromadě," zakňoural Gucky. „Chce s tebou mluvit Grek 1, Perry. Snažil jsem se vyčíst mu z myšlenek, oč jde, ale vím jen, že ti chce povědět něco důležitého. Nějak se to týká útoku Maahků na tuhle mlhovinu."

Rhodana to velmi zaujalo.

„Neumí Grek 1 číst myšlenky? Zrovna jsme o tom mluvili."

„To je jenom náhoda," řekl Gucky. „Přiberte ho k poradě, je naprosto spolehlivý. Je odhodlaný osvobodit svůj lid z područí Mistrů ostrovů, i kdyby měl proti vlastním lidem bojovat."

Rhodan zapojil interkom, který ho spojoval s Grekovou kabinou. Obrazovka se rozsvítila spojení bylo uskutečněno.

„Chtěl jste nám něco sdělit," začal zdvořile Rhodan. „Nejdřív vám povím, co se v poslední době přihodilo." Stručně a věcně vylíčil poslední události a vyjádřil obavu, že Maahkové zaútočí na mlhovinu Andro-Beta.

„Je možné," uzavřel svou řeč Perry, „že jim to Mistři poručí. Pak budou vaši lidé zase jednou za své vládce tahat kaštany z ohně. Chcete se s tím smířit?"

„Právě proto jsem s vámi chtěl mluvit," řekl Grek 1 klidně. „Ještě jsem sice nikoho z Mistrů neviděl, ale znám jejich způsob myšlení. Mají zcela jinou logiku než vy, Perry Rhodane. Uvažují jinak než vy, snad i jinak než my Maahkové. Proto je často těžké uhodnout, co mají v úmyslu, ale myslím, že v tomto případě to vím. Rozhodně nemají v plánu zaútočit na tuto mlhovinu."

To bylo udivující prohlášení, a Rhodan i ostatní je přijali s nedůvěrou.

„Proč by to neměli dělat?" zeptal se Tolot. „Bylo by to logické a rozumné."

„Ano," potvrdil Grek 1, „z vašeho hlediska. Už jsem řekl, že Mistři ostrovů uvažují jinak. Možná jako při vaší hře v šachy, kdy propočítáváte hned deset tahů dopředu. Ani Maahkové nechápou duševní pochody Mistrů."

„Jestli na nás nezaútočí, tak co tedy udělají?" ptal se Rhodan.

„Je víc možností. Nejdřív ale musím opravit jednu vaši mylnou domněnku. Dolet lodí Maahků není dostatečný na to, aby bezpečně urazily vzdálenost mezi Andro-Alfou a Andro-Betou bez transmiteru. Už jen proto nepřichází útok v úvahu."

Rhodan se upřeně zadíval na tvář na obrazovce.

„Co to povídáte? Vaše lodě že neuletí šedesát tisíc světelných let v jednom kuse?"

„Rozhodně ne tam a zpátky," tvrdil Grek 1.

Gucky sotva znatelně přikývl. Maahk tedy mluví pravdu.

„Navrhuji, abyste hned vyslal do mlhoviny Andro-Alfa několik lodí na průzkum, abychom zjistili, co Mistři ostrovů chystají."

„Ne že bych vám nedůvěřoval, Greku 1, ale můžete mi říct, proč vám tak záleží na zdaru našeho počínání?"

„Nezáleží mi tolik na vás jako na mé vlastní rase, Rhodane. Dost dlouho jsme byli jen poslušnou hračkou v rukou Mistrů ostrovů. Od té doby, co jsem poznal následky jejich krutosti v soustavě Ruinového transmiteru, uvažuji jinak než předtím. Maahkové jsou pouzí otroci, které jejich pánové využívají, a když už je nepotřebují, zničí je. Mistři ostrovů jsou moji nepřátelé stejně jako vaši."

Gucky zase přikývl.

Rhodan se zeptal:

„Mluvme konkrétně, Greku 1. Co podle vás mají Mistři v plánu?"

Grek 1 chvíli mlčel, pak řekl:

„Přímý útok na vaši Mléčnou dráhu."

Všichni mlčky a bez dechu zírali na obrazovku. Atlan se vzpamatoval první:

„Útok na Mléčnou dráhu? A proč?"

„Odpovídá to logice Mistrů ostrovů."

Rhodan přimhouřil oči.

„Nezapomněl jste, Greku 1, že jediný transmiter v Mléčné dráze je v našich rukou? Jak by mohli překvapivě zaútočit? Snad by několik lodí proniklo, ale byly by hned zničeny.“

„To všechno vím,“ odpověděl Grek 1. „Přesto vás varuji a radím vám vyslat průzkumnou výpravu do mlhoviny Andro-Alfa. Tam se dovíte, co Mistři plánují. A já se dozvím, jak je na tom můj lid. Pokusím se osvobodit je z područí Mistrů.“

„Důvěřuji vám, Greku 1. Odstartujeme co nejdřív. Poletí dvě lodě CREST II a IMPERÁTOR. To bude stačit. Výstavba základny na Gleamu bude pokračovat.“

„Děkuji,“ řekl Grek 1 a dal najevo, že považuje rozhovor za ukončený. Rhodan vypnul interkom a zadíval se na své přátele.

„Třeba to bude znamenat obrat,“ řekl klidně.

Nástavby dokonale změnily vzezření CRESTU II. Nikdo by v ní teď nehledal bitevní loď Pozemšťanů. Vypadala spíš jako gigantická nestvůra. CREST II teď měla akční rádius sedm set padesát tisíc světelných let.

Účelem maskování zároveň bylo zmást Mistry ostrovů, aby netušili, že se Pozemšťané vypravili tak daleko za hranice svého Impéria.

Atlan osobně velel IMPERÁTORU. Na CRESTU II byl kapitánem plukovník Cart Rudo. Vrchní velení měl Rhodan, který se zdržoval na palubě CRESTU II.

Obě lodě odstartovaly a rychle nechaly za sebou mlhovinu Andro-Beta. Zamířily k mlhovině Andro-Alfa a překročily rychlost světla.

Prostor mezi oběma mlhovinami byl prázdný. Desetkrát lodě zmizely v lineárním prostoru a desetkrát se zase vrátily, aby se posádky mohly zorientovat a aby nebyl pohon přetěžován. Pak už se výprava ocitla na okraji sousední mlhoviny.

Mlhovina Andro-Alfa měla v průměru víc než šest tisíc světelných let a byl to vlastně hustý shluk sluncí. Planety s atmosférou složenou z vodíku, čpavku a metanu obývali Maahkové. Přímo ve středu mlhoviny byl transmiter. Byla to tři obrovská modrá slunce, kolem nichž obíhala planeta Alfa Centra. Na ní bylo mocenské středisko Maahků. Sem musel Rhodan proniknout, jestli se chtěl něco dozvědět.

Byl to na pohled nemožný úkol.

Obě lodi zaujaly vyčkávací pozici. Zaměřovače pracovaly naplno. První výsledky předložil Rhodanovi Cart Rudo.

„Jak se dalo čekat, pane, v mlhovině Andro-Alfa se hemží lodě všeho druhu. Vypadá to docela jako mobilizace. Byla sem zřejmě převelena celá flotila Dvounosých. Spojují se s některými flotilami Maahků.“

Rhodan se na plukovníka tázavě podíval.

„Jen s některými? Jak to?“

Rudo zaváhal.

„Výsledky nemusí být zcela správné, pane, ale vypadá to tak, jako by probíhal určitý výběr. Některé jednotky Maahků jsou k operaci přibírány, jiné opomíjeny nebo dokonce napadány.“

„Napadány?“ Rhodan se zatvářil užasle. Icho Tolot, který byl právě u Rhodana v kabině, dal také najevo překvapení. „Jak tomu mám rozumět?“

„Jak to říkám, pane. Dvounosí se spojují s některými flotilami Maahků a útočí na jiné svazy Maahků. Vypadá to jako občanská válka.“

„Rád bych věděl, co v tom vězí,“ řekl Tolot.

„Snad nám to vysvětlí Grek 1. Pojďme za ním.“ Rhodan pokynul Rudovi. „Díky, plukovníku. Zůstaňte na můstku. Brzy vás vystřídám.“

Když byli sami, zeptal se Tolot:

„Co když ani Grek 1 nebude mít vysvětlení?“

„Tak si je najdeme sami.“ Rhodan se zastavil. „Vezmeme s sebou Guckyho.“

„Mám zase fungovat jako detektor lži?“ ptal se myšob.

„Jestli tomu chceš říkat takhle, tak ano.“

Oblékli si lehké skafandry a o deset minut později vstupovali do Grekovy kabiny. Grek 1 ležel na posteli. Když uviděl své návštěvníky, vstal a nabídl jim, aby si na postel sedli.

„Nic jiného k sezení tu nemám. Co vás ke mně přivádí?“

„Jsme na kraji mlhoviny Andro-Alfa,“ informoval ho Rhodan. „Stáhly se sem všechny flotily Dvounosých a spojují se s jednotkami Maahků. A tady je něco, čemu nerozumíme.“

„Co je to?“

„Tyto spojené flotily zřejmě útočí na planety a lodě Maahků. Vypadá to nesmyslně. vy jste přece tvrdil, že lodě se shromažďují proto, aby podnikly invazi do Mléčné dráhy.“

Grek 1 chvíli přemýšlel. Gucky jeho myšlenky sledoval, ale mlčel a ani nic nenaznačil. Rhodan a Tolot čekali.

Konečně Grek 1 promluvil:

„To může znamenat jen jedinou věc. Mistři ostrovů odstartovali novou trestnou výpravu. Část mé rasy považují za zrádce a chtějí je zničit. Příčinou je zřejmě maskování vašich lodí. Mistři se domnívají, že jsme je postavili my. Co hodláte podniknout?“

„Co byste nám radil?“

„Musím si to nejdřív rozvážit. Je jasné, že mlhovina Andro-Beta byla vyklizena. Útok tím směrem nepřipadá v úvahu, už proto ne, že transmiter Betatrojúhelník přestal existovat. Dvounosí se stáhli sem do mlhoviny Andro-Alfa. Tím se z Alfy stává poslední pevnost před Andromedou. Objevily se vaše maskované lodě. Mistři ostrovů si z toho vyvodili, že některé planety Maahků se proti nim vzbouřily. Rozhodli se je zničit. V mlhovině z toho bude pěkný zmatek, a tím se snižuje nebezpečí pro vás. Na druhé straně hledají právě vaše maskované lodě. Není snadné vyvodit z toho jednoznačný závěr.“

„Nemůžeme nečinně přihlížet, jak je váš národ likvidován.“

„To je od vás humánní a ušlechtilé, Rhodane, ale neuvažujete jako Maahk. Pro mě je teď prvořadým úkolem sesadit Mistry ostrovů z jejich pozic. Ne všechny maahkské národy jsou otroky Mistrů. Ti se budou bránit inspekci, a mohla by tak vzniknout vzpoura nedozírných rozměrů.“

„Vzpoura proti Mistrům ostrovů?“

„A proti Maahkům, kteří jsou jim věrní, ano. To je začátek občanské války v mlhovině Andro-Alfa, a my toho musíme využít.“

„A jak?“

„Důvěřujete mi, Rhodane?“

„Naprosto, Greku 1 .“

„Dobrá. Tak leťte dál k planetě Alfa-Centra. To velké shromáždění lodí nebude jenom kvůli povstání. Mistři sledují nějaký větší cíl, a to musíme vypátrat.“

„Letět až do středu mlhoviny bude nebezpečné.“

„Musíte to riskovat.“

Chvíli všichni mlčeli.

„Leťte, až se vám na obrazovkách ukážou tři modrá slunce,“ pokračoval Grek 1. „Pak vám řeknu, co navrhuji dál. Mám určitý plán. Ne, Gucky, ani ty se ho ještě nedovíš. Mohu své myšlenky uzamknout. Ale později mi pomůžeš. Mně, mým lidem i Pozemšťanům.“

Víc zatím Grek 1 neprozradil.

Obě lodě letěly dál. Asi dva tisíce světelných let před transmiterem Andro-Ctentra bylo načervenalé slunce, které obíhaly dvě planety. Obě byly zcela zničené. Bylo jasné, že útok nemohl na nich nikdo přežít.

Rhodan se ptal Greka 1, jestli tu soustavu zná. Maahk si vyžádal souřadnice, vyptal se na několik podrobností a pak se zdrceně odmlčel. Požádal, aby ho nechali o samotě. Teprve o hodinu později si zavolal Guckyho.

CREST II a IMPERÁTOR se zatím přiblížily ke zničeným planetám.

Gucky si oblékl ochranný oděv a zhmotnil se v Maahkově kabině. I když to byl on, kdo maahkského důstojníka zajal, vyvinul se mezi nimi přátelský vztah.

„My jsme si přece vždycky dobře rozuměli, že ano?“

„Od prvního okamžiku,“ potvrdil Gucky a čekal. Netušil, co Grek 1 chce, protože Maahk blokoval své myšlenkové impulzy.

„Jestli před tebou ukrývám své myšlenky, není to projev nedůvěry. Chci, aby ses můj plán dozvídal po ucelených částech, ne z nesouvislých útržků. Je to dostatečné vysvětlení?“

„Dostatečné, ale zbytečné. Já ti důvěřuji, Greku 1. Proč jsi mě zavolal?“

„Chci se tě na něco zeptat, můj malý příteli. Rhodan se potřebuje dozvědět, co se děje v mlhovině Andro-Alfa. Musí se to dozvědět, jinak byste byli všichni ohroženi. Je to tak?“

„Samozřejmě.“

„A jak se to dozví? Řekne mu to někdo? Ne! Nikdo mu nic neprozradí. Jemu ne. Ale mně možná ano.“

Gucky zpozorněl.

„Tobě?“

„Ano, mně. Když mě budou velící Maahkové považovat za jednoho z nich, dozvím se vše o jejich záměrech nebo spíš o záměrech Mistrů.“

Gucky přikývl.

„A jak to chceš zařídit, aby tě pokládali za jednoho z nich?“

„To ještě nevím. V každém případě se musím dostat na planetu Andro-Ctentra. Tam je vrchní velitelství Maahků. Odtud jsou vydávány rozkazy. Andro-Ctentra je zdroj všech informací. Musím tam co nejrychleji;“

„Ale jak, Greku 1 ? Neuvěří ti a zabijí tě jako zrádce.“

„To by se jistě stalo. Proto mě nesmí nikdo poznat. Ale to se nějak povede. Rozhodně potřebuju tebe, Gucky. Budeš přenášet Rhodanovi informace, které získám. A kdyby bylo nejhůř, můžeš se teleportovat. Nikdo tě nemůže zajmout. To je ta otázka: doprovodíš mě?“

Gucky se díval na Greka 1 a dlouho neodpovídal.

„Samozřejmě s tebou půjdu, jestli mi to Rhodan dovolí. Jestli vůbec celý tvůj plán schválí.“

„Obávám se, že nemá jinou možnost. Uvidíš sám.“

Gucky řekl: „Jednáš jako opravdový přítel Pozemšťanů. Proč to děláš? Kvůli mně nebo kvůli Rhodanovi?“

„Už jsem ti to jednou vysvětloval, Gucky. Chci osvobodit svou rasu. A jestli se mi to nepodaří, aspoň zaseju jiskru k požáru, který jednoho dne sežehne Mistry ostrovů. Nechápu, proč chcete pořád znát důvody mého počínání. Jsem váš přítel, ale vy chcete vědět proč. Copak musí být citové pohnutky zdůvodněny?“

„Ano,“ řekl Gucky prostě.

„No, možná máš pravdu. Takže půjdeme a vyrveme Mistrům jejich tajemství. Pak teprve budete moci dělat protiopatření. Obávám se, že vaše předsunuté základny jsou ohroženy.“

„Soustava Ruinového transmiteru?“

„Ta také.“

Gucky vstal.

„Mohu Rhodanovi říct, na čem jsme se domluvili?“

„Ano, řekni mu to. A ještě něco. Dostal jsem od vás údaje o souřadnicích sluneční soustavy, kolem níž kroužíme. Tu soustavu znám. Řekli mi, že planety byly zničeny. Přežil i někdo?“

„Zdá se, že ne. Obě planety zachvátil atomový požár a jsou neobyvatelné.“

„Tady máš další zdůvodnění mě náklonnosti k vám. Pocházím z jedné z těch dvou planet, i když jsem bydlel na Andro-Ctentře. Na téhle planetě zahynul můj národ. Mistři ostrovů bezohledně vyhubili své věrné poddané. Použili k tomu lodě jiných maahkských kmenů. Chápeš teď, proč jednám tak, jak jednám? Můj život ztratil smysl. Jenom pomsta naplní smysl mé smrti.“

„Kdo mluví o smrti, Greku 1? ty budeš žít. Vrátíš se s námi do Mléčné dráhy, až doletíme k Andromedě. To je náš cíl, nic víc nechceme. Mistry budeme varovat, aby se nikdy neodvážili přijít do Mléčné dráhy, protože jinak bychom je zničili.“

„Zničte je hned, jen tak si budete před nimi jistí. Ale věř mi, Gucky, já se s vámi do Mléčné dráhy nevrátím. Své poslání splním tady. Tady dokončím osvobození mlhoviny Andromeda od tyranů.“

Gucky chvíli čekal, ale Grek 1 už nepromluvil. Teleportoval se tedy rovnou do Rhodanovy kabiny a informoval ho o všem, co se od Greka 1 dozvěděl.

Na dvou planetách nikdo nepřežil. IMPERÁTOR a CREST II pokračovaly opatrně v letu směrem ke středu mlhoviny. Potkávaly svazy lodí, které letěly provádět katovské dílo do dalších slunečních soustav.

Jiné obrovské svazy směřovaly na planetu Andro-Ctentra. Svědčilo to o soustřeďování sil, ale za jakým účelem?

Rhodan znovu vyhledal Greka 1, aby se s ním poradil. Maahk dlouho přemýšlel a nakonec řekl:

„Mistři ostrovů se nikdy nesnaží získat zpět ztracenou pozici přímým útokem. Snaží se spíš odříznout nepříteli přísun posil a zásobování, aby musel pozici sám vyklidit bez boje. Pořád ještě si myslím, že mají v úmyslu zaútočit na Mléčnou dráhu, a především na soustavu Ruinového transmiteru jako mezistanici.“

Ruinový transmiter! Rhodan pochopil, jakému nebezpečí jsou vystaveni. Potřebovali by ale získat jistotu, než začnou jednat.

„Platí ještě nabídka, kterou jste sdělil Guckymu?“

„Nebyla to nabídka, ale prosba. Ano, trvám na ní.“

„Jak si představujete provedení svého plánu?“

„Docela jednoduše. Pokuste se zajmout jednu z malých vejčitých lodí Dvounosých. Musí zůstat nepoškozená. Taky její posádku budete potřebovat. Mezi vašimi lidmi je mutant, který je hypnotizér?“

„Ano, Kitaj Išibaši.“

„Zaleťte s tou lodí do hangáru CRESTU II, pak uvidíme dál.“

„To je vše?“

„Zatím ano. A ještě něco: připravte malý transmiter hmoty. Budeme ho potřebovat.“

Rhodanovi bylo jasné, že od této chvíle Grek 1 přebírá iniciativu. Přistoupil na to. Třeba mu časem budou vděční.

„Budu vás o všem průběžně informovat,“ ujistil Greka 1 na odchodu. „Jste teď jeden z nás.“

Grek 1 se toporně uklonil.

Na můstku se Rhodan setkal s Tolotem a vyprávěl mu, co se od Greka 1 dověděl. Haluťan se k tomu nevyjádřil hned. Měl kromě normálního mozku ještě jeden plánovací, který pracoval stejně kvalitně jako nejvýkonnější pozemské počítače.

„Maahkovy úvahy mají jednu drobnou vadu na krásе,“ řekl nakonec a netvářil se právě spokojeně. „Mistři by nikdy nezaútočili na Mléčnou dráhu přímo, aniž by se napřed přesvědčili, že útok má naději na úspěch. Spíš dají Maahkům příkaz, aby provedli inspekci všech stávajících transmiterů. Potřebují vědět, na čem jsou.“

„Proč by dělali inspekci?“

„Transmiterových stanic může být víc, než tušíme. Některé byly zničeny. A teď ještě se bouří Maahkové. Není to pěkný zmatek? Taková inspekce poslouží hned dvěma účelům. Mistři se dozvědí, které transmitery mohou použít, a zároveň také, na které maahkské kmeny se ještě mohou spoléhat.“

„To je pravda. Jak ale zabráníme inspekci v soustavě Ruinového transmiteru?“

„Zařídíme se podle Grekovy rady. On je teď jediný, kdo nám může pomoct. Nikdo jiný pro nás nevyzkoumá, co Mistři doopravdy plánují. Jenom on se může pohybovat po planetě Andro-Ctentra, aniž vzbudí podezření. Maahkové vypadají všichni stejně."

„To si myslíme my!"

V interkomu se ozval důstojník od zaměřovačů.

„Před námi letí stejným směrem loď Dvounosých, pane."

„Jak veliká?"

„Délka padesát metrů pravděpodobně průzkumník."

„Děkuji," řekl Rhodan. „Sledujte ho. Pokusíme se ho zajmout."

Otočil se znovu k Tolotovi. Tvářil se vážně. „Tak to začalo," řekl.

2.

V dělostřelecké centrále sloužil poručík Mattai. Se zapnutým interkomem průběžně plnil pokyny plukovníka Ruda.

„Připravte narkotizující zářiče, poručíku. Spusťte je, až budeme na dostřel. To bude asi za tři minuty."

Narkotizující zářiče vymysleli Posbiové. Byla to jedinečná zbraň, když šlo o to zajmout protivníka nezraněného.

Poručík Mattai se díval na cílovou obrazovku. Vejčitá loď se nepokoušela uniknout. Klidně pokračovala v letu, aniž překročila rychlost světla. Zdálo se, že obě obrovské kosmické lodě vůbec nezpozorovala. CREST II se pomalu přibližovala.

Kapitán se znovu ozval:

„Teď, poručíku! Narkotizační paprsky naplno!"

Mattai stiskl knoflík.

Na pohled se nic nezměnilo. Loď letěla dál jako dosud. Nedalo se s určitostí říct, jestli paprsky účinkovaly. Na velitelském můstku sledoval Rhodan vzdálenost lodí.

„Tři světelné vteřiny. Musíme blíž, a rychle. Každou chvíli se tu mohou objevit nepřátelské jednotky."

Rudo zvýšil rychlost CRESTU II. Gucky netrpělivě přešlapoval.

„Nemám se podívat, jestli usnuli?" nabízel se.

Rhodan se podíval na obrazovku.

„Ti Dvounosí se nesnaží utéct. Kdyby nespali, pokusili by se o útěk."

„Nesnažili se o útěk ani předtím. Radši se tam podívám."

„Ale buď opatrný!"

Gucky zapnul helmu svého skafandru a teleportoval se na povrch CRESTU II. Chvíli zůstal stát a rozhlížel se. Odtud vypadalo vše docela jinak než na obrazovkách. IMPERÁTOR vypadal jako obrovské tmavé monstrum, které zakrývalo hvězdy, ve směru letu byl viditelný světelný bod, loď Dvounosých. Byla skoro milion kilometrů daleko. Pro Guckyho nebyl problém teleportovat se na takovou vzdálenost.

Soustředil se a skočil.

Z opatrnosti se zhmotnil nejdříve jen na povrchu. Vejčitá loď byla skutečně velmi malá, sotva delší než padesát metrů. Sloužila určitě k průzkumu.

Gucky znovu skočil, a tentokrát přistál v chodbě uvnitř lodi. Na podlaze leželi v bezvědomí dva Dvounosí s modrými choboty.

Dvounosí se podobali lidem, měli dvě nohy a dvě tenké krátké paže. Po obou stranách kuželovité hlavy jim vyrůstaly choboty jeden a půl metru dlouhé a velmi obratné. Tato kasta si je barvila na modro. Uprostřed hlavy bylo jedno velké nepohyblivé fasetové oko.

Gucky překročil oba chobotnatec, našel řídící centrálu a v ní pět dalších Dvounosých, také v bezvědomí. To mu stačilo. Teleportoval se zpátky na CREST II.

„Všechno v pořádku," oznámil, když si sňal helmu. „Spinkají jako nemluvňata."

CREST II se přiblížil k malé lodi a pojal ji do svého hangáru. Rhodan požádal Greka 1, aby si vzal ochranný oblek a přišel.

„Tady máte svou loď, Greku 1. Posádka bude v bezvědomí ještě dvě hodiny. Co dál?“

„Zabudujte do ukořistěné lodi váš malý transmiter hmoty. Až loď Dvounosých přistane na Andro-Ctentře, budeme se moci na ni pomocí transmiteru přenášet.“

Rhodan pochopil a dál se nevyptával. Udělil rozkazy a práce začaly.

Grek 1 vybral ve vejčité lodi pro umístění transmiteru sklad náhradních dílů.

„Není to velký prostor, ale postačí. Musíme ho zabezpečit, aby se nedal otevřít zvenčí. Kromě toho doporučuji vštípit posádce hypnotický blok, aby si nikdo nevzpomněl, co se událo. Až se probudí, musí si myslet, že vůbec nespali. Je to možné?“

„Ano. To zařídí náš hypnotizér.“

Vyklidili sklad náhradních dílů a usadili tam malý transmiter. Energii mu dodával vlastní reaktor. Technici také zajistili obnovování čerstvého vzduchu v hermeticky uzavřeném prostoru.

Grek 1 si místnost ještě prohlédl a pak ji dal uzavřít. Až se Dvounosí probudí, nebudou o místnosti vědět.

Půl hodiny po ukončení prací vypustili takto upravenou loď z hangáru. Letěla setrvačností dál ke svému cíli, a všichni doufali, že jím bude Andro-Ctentra. Zaměřovač ukrytý na palubě udával neustále její polohu.

Náhle vejčitá loď zmizela z obrazovek.

„Probudili se a přešli do lineárního prostoru,“ řekl Rhodan. „Brzy se dozvíme, jestli náš plán vyšel.“

Velitel Modrých otevřel své jediné oko. Pravým chobotem nastavil obrazovku. Podíval se na časoměřič, pomyslel si, že asi chvilku spal, ale dál o tom nepřemýšlel. Poručil navigátorovi, aby upravil kurz. Andro-Ctentra byla vzdálena ještě sedm světelných roků.

Vedoucí technik zatím kontroloval stroje. Na chvíli se zastavil před jedněmi zamčenými dveřmi a snažil se rozpomenout, co je za nimi. Před okamžikem to určitě ještě věděl...

Svinul levý chobot, což zhruba odpovídalo pokrčení rameny u člověka, a šel dál.

Vejčitá loď přešla do lineárního prostoru, a když se zase zhmotnila, chybělo na Andro-Ctentru už jen několik světelných minut. Před nimi zářila tři obrovská modrá slunce, v jejichž těžišti byl transmiter. Ještě nebyl v provozu.

Velitel modrých chobotů se držel pokynů, které dostal. Zamířil k přistávací ploše, přeplněné tisíci kosmických lodí. Loď Dvounosých byla malá, takže ještě našla místečko k přistání. S trhnutím dosedla a motory ztichly.

Jenom uvnitř v zamčené místnosti začal tikat zaměřovač. Tikal sotva dvě vteřiny, pak se také odmlčel.

„Přistáli,“ řekl Rhodan se zadostiučiněním. „Máme štěstí.“

„Štěstí?“ protáhl Gucky. „Štěstí budeme ještě hodně potřebovat. Tohle byl teprve začátek. Kdy to spustíme?“

Lodě CREST II a IMPERÁTOR se nehybně vznášely v kosmickém prostoru tři světelné roky od Andro-Ctentry. Porady na CRESTU II se zúčastnil i Grek 1, oblečený v ochranném obleku.

„Greka 1 budou doprovázet John Marshall, Ras Čubaj, Kitaj Išibaši a Gucky,“ řekl Rhodan. „To stačí. Více osob by jen zvýšilo nebezpečí odhalení.“

„Na nic už nečekejme,“ navrhl Grek 1. „Nevíme, kdy loď Dvounosých dostane povel k dalšímu letu. Pak by bylo vše nadarmo.“

„Grek 1 má pravdu,“ přisvědčil Atlan.

Akce se rozběhla.

Transmiterová stanice vypadala jako zamřížovaná klec. Byla jí vyhrazena zvláštní místnost. Technici se snažili ji oživit a navázat kontakt s druhou stanicí na Andro-Ctentře.

„Něco bych vám navrhl,“ řekl Grek 1, když s Rhodanem vešli do místnosti, kde stál transmiter. „Lepší bude, když půjdu nejdřív sám, nanejvýš s Guckym. Ten se může hned

vrátit a ohlásit, jestli je všechno v pořádku. Mně žádné velké nebezpečí nehrozí, ale Pozemšťana by hned poznali.“

Rhodan souhlasil. Grek 1 a Gucky vstoupili do zamřížované klece. Technici spustili transmiter. Postavy Greka 1 a Guckyho se rozpustily a zmizely. V témže okamžiku se musely zhmotnit ve vejčité lodi Dvounosých na Andro-Ctentře. Nehrálo roli, jestli to bylo daleko tři světelné roky nebo tři sta.

Technici přepnuli na zpětný přenos. Guckymu ve vejčité lodi stačilo stisknout knoflík. Ale neobjevoval se.

„Snad se nic nepokazilo,“ mumlal Ras Čubaj, mohutný Afričan. Japonec Kitaj stál vedle něj a mlčel.

Rhodan řekl:

„Musí se napřed přesvědčit, že můžete bezpečně za nimi. Z uzavřené místnosti sice nevyjdou, ale Gucky bude číst v myšlenkách Dvounosých, a to mu bude trvat několik minut.“

Po čtvrt hodině se v kleci zhmotnil Gucky. Sundal si helmu a vylezl z transmiteru.

„Všechno klaplo. Dvounosí nemají ani zdání, co se s nimi a jejich lodí dělo. Přistáli na centrálním kosmodromu a čekají na další pokyny. Nám nic nehrozí. Grek 1 se připravuje, že opustí loď, jakmile dorazíme. Když všechno půjde dobře, dozvíme se během dvaceti hodin, co Mistři ostrovů chtějí podniknout.“

Kitaj, Ras a John Marshall si nasadili helmy a zapnuli dorozumívání.

„Hlavně neriskujte!“ napomenul je ještě jednou Rhodan. „Kdyby vás odhalili, vraťte se hned na CREST II. Grek 1 se nějak dostane k transmiteru později. Může se na Andro-Ctentře volně pohybovat, aniž by vzbudil pozornost.“

Nikdo neodpověděl.

Jeden technik stiskl knoflík pro odesílání.

Čtyři postavy v transmiteru zmizely.

3.

Grek 1 odložil skafandr a čekal.

Kabina, v níž byl umístěn transmiter, nebyla zrovna prostorná. Zvenčí bylo občas slyšet kroky posádky. Grek 1 nebyl telepat, musel se spolehnout na Guckyho tvrzení, že Dvounosí nemají o ničem tušení a nevědí, že se jejich loď stala trojským koněm a že v ní přivezli nepřítele.

Venku se někdo zastavil před zamčenými dveřmi. Grek 1 znehybněl. Hypnotický blok už možná u některých členů posádky slábne a uzavřené dveře budí jejich zvědavost. Nejvyšší čas, aby se dostavil hypnotizér Kitaj.

Dvounosý zaklepal na dveře, chvíli čekal a pak šel dál. Jeho kroky odezněly v chodbě.

Grek 1 se nadechl. Metanová atmosféra byla v pořádku. Později, až odejde z kabiny, obnoví si Pozemšťané kyslíkovou atmosféru.

V transmiteru se zhmotnily čtyři postavy: Gucky, John, Ras a Kitaj. Grek 1 se nezdržoval dlouhým úvodem.

„Odejdu z lodi hned. Gucky mě může zanést někam na přistávací plochu. Kitaj by měl uklidnit posádku. Gucky, ty zůstaneš se mnou v kontaktu. Tak budeš pořád vědět, co se děje, dozvíš se všechno zároveň se mnou. Jste tu dva telepati, můžete se střídat. Všechno jasné?“

„A my zůstaneme v téhle díře?“

„Jiná možnost není. Musíte čekat.“ Podíval se na hodinky. „Za hodinu se setmí. Raději ještě tu hodinu počkáme.“

Čas se vlekl. Nakonec se Grek 1 znovu podíval na hodinky a prohlásil:

„Je čas. Budeš muset skákat naslepo, Gucky, a doufám, že se nezhmotníme uprostřed skupiny strážných.“

„S trochou štěstí musíme počítat,“ odpověděl Gucky. „Ale žádný strach, skočíme nejdřív do výšky, přidržím nás telekineticky. Aspoň se rozhlédneš a budeš mít potom lepší představu, kde jsi. Posadím tě, kam si vybereš. Připraven?“

Grek 1 přisvědčil. Gucky ho vzal za ruku. „Zůstaneme ve spojení," řekl Marshallovi. „Vrátím se co nejdřív."

Zhmotnili se ve výšce tři kilometry nad kosmodromem.

Slunce byla už sice za obzorem, ale Maahkové osvětlili přistávací plochu nesčíslnými reflektory, takže tu bylo světlo jako ve dne.

„Vysaď mě tamhle dole mezi těmi velkými loděmi. Dál už se nějak dostanu sám. Budu potřebovat jinou uniformu. Tahle by vypadala podezřele. Pravděpodobně mě už dávno prohlásili za zrádce."

Gucky se podíval dolů. Zaměřil se na úzkou tmavou uličku mezi loděmi a teleportoval se. Když ucítil pod nohama pevnou půdu, pustil Greka 1.

„Dávej na sebe pozor, Greku 1," řekl.

„Neměj o mě starost, Gucky. Vím, co dělám a proč to dělám. A teď zmiz, než tě někdo uvidí. Já už se o sebe postarám."

Gucky se napojil na Marshallovy myšlenkové impulzy a skočil. Když uviděl tváře svých přátel v osvětlené místnosti, spokojeně se usmál.

„Teď bychom si sem mohli pustit trochu čerstvého vzduchu," poznamenal.

Ras se ušklíbl. Ventilace už dávno běžela.

Grek 1 stál chvíli nehnutě ve stínu obrovské kosmické lodi, než se vydal na cestu. I kdyby ho někdo zahlédl, bezprostřední nebezpečí mu nehrozilo. Je možné, že důstojníci vyšších hodností byli vyrozuměni, že padl nebo se dostal do zajetí neznámého nepřítele, ale kapitáni jednotlivých lodí ho budou pořád ještě pokládat za důstojníka tajné služby, kterého musí poslouchat. Riziko se zvětší teprve tehdy, až se dostane do města a do vládní čtvrtě.

A přesně to měl Grek 1 v plánu.

Blížil se k okraji přistávací plochy. Tady už nebyly lodě tak těsně u sebe, a světlo reflektorů na vysokých stožárech dopadalo až na betonovou plochu. Uslyšel kroky pochodující jednotky, ale šel dál. Osm vojáků vedených důstojníkem zahnulo kolem zádě nejbližší lodi. Grek 1 se zadíval na důstojníka a čekal, jak bude reagovat.

Dopadlo to, jak doufal. Důstojník vyštěkl povel a osm strážných začalo dusat v pozoru. Otáčeli přitom hlavy ke Grekovi 1. Důstojník mu zasalutoval a zastavil se. Podal hlášení a čekal.

„Všechno v pořádku?" zeptal se Grek 1.

„Nic zvláštního se nepřihodilo."

„Děkuji. Můžete jít."

Grek 1 se díval za vzdalující se skupinou. V první zkoušce obstál. Na Andro-Ctentře bylo ostatně soustředěno tolik maahkských oddílů, že se jejich příslušníci nemohli navzájem znát. A tajné služby se všichni báli. Mohl by být prozrazen jen v případě, že by potkal jiného důstojníka tajné služby, třeba bývalého kolegu.

Snad bude přece lepší obstarat si jinou uniformu, ale zatím k tomu neměl příležitost.

Sešel už z kosmodromu a pokračoval teď k městu nezastavěným prostorem. V pravidelných odstupech tu byly rozestavěny hlídky. Bezpečnostní opatření byla mimořádně zesílena. Hlídky ho uctivě zdravily. Došel k městské bráně, která nebyla uzavřená. Zpomalil krok, když zahlédl skupinu několika důstojníků, kteří tu postávali a bavili se. Nebyl mezi nimi nikdo od tajné služby. Grek 1 si oddechl a zase přidal do kroku. V kapse nahmatal svůj starý průkaz, kovovou destičku se služebním číslem.

Důstojníci se po něm ohlédli, když prošel bránou. Byli zřejmě překvapení, ale zareagovali tak, jak Grek 1 očekával. Tři z nich k němu přistoupili a zdvořile pozdravili.

„Můžeme vás svézt do města?" zeptal se jeden.

Grek 1 zaváhal. Odmítnout by bylo nerozumné.

„Děkuji, majore. Rád přijmu vaši nabídku."

„Někteří z nás tam bydlí v hotelu. vy jste přiletěl až teď?"

„Ano, teprve teď," řekl Grek 1.

„Máte zamluvený hotel, nebo přespíte v lodi?“

„Dám přednost hotelu.“

Předjelo reaktorové auto. Mělo tvar protáhlé kapky, a Grek 1 věděl, že dokáže rychle urazit velké vzdálenosti. Tyto vozy byly dálkově řízeny z centrály.

Důstojníci mu dali přednost při nastupování. Jelo jich s ním sedm, všichni bydleli v témž hotelu. V ulicích byl živý provoz, i když už bylo pozdě. Maahkové i Dvounosí se vozili na pohyblivých pásech oběma směry. Jedni mířili do města, druzí se vraceli na letiště, aby přespali v lodích. Jenom vyšší důstojníci a kapitáni lodí měli nárok na ubytování ve městě.

Důstojníci se mezi sebou bavili nenuceně, předpokládali, že důstojník tajné služby je stejně informován lépe než oni. Grek 1 brzy zjistil, že se od nich moc nedozví.

„Jedno je jisté,“ řekl jeden ze dvou majorů, kapitánů lodí, „zítra je rozhodující porada ve vládním domě. Všichni jsme pozvaní. Nejenom velitelé flotil, ale také všichni kapitáni bitevních lodí. To je dost nezvyklé, nezdá se vám?“ zeptal se Greka 1.

Grek 1 neurčitě přisvědčil. Druhý major se přidal.

„Všechny flotily v mlhovině byly uvedeny do stavu pohotovosti. To nemůže být jen kvůli povstání zrádců.“

„Těch pár planet,“ pronesl Grek 1.

„To neříkejte pár planet! Už jich bylo zničeno víc než dvacet. Všude se bouřily celé flotily proti nadvládě Mistrů a proti našim inspekcím. Proč? Kdo nemá co tajit, nemusí se bát inspekce. Nemůže se mu nic stát. Ovšem na druhé straně proč takový povyk kvůli dvěma nebo třem cizím lodím? Jsou vůbec cizí? Nejspíš jde o dovedné maskování některých odpadlých maahkských kmenů. Zatím to nebylo ujasněno. Nebo vy už víte víc?“

„Bohužel ne.“ Grek 1 vyhlédl z okénka. „I kdybych věděl, nemohl bych vám to říct.“

Důstojníci se rozesmáli. Major byl zamyšlený.

„Snad ještě bude volný pokoj ve vašem hotelu,“ odvedl Grek 1 řeč jinam.

„A kdyby nebyl, můžete spát v mém pokoji. Mám volnou postel,“ nabídl major.

Grek 1 se na něj podíval. Major byl zřejmě v pořádku, jenom příliš zvědavý. Ale kdo by za současné situace nebyl? Dělo se příliš věcí, z nichž nebyl nikdo moudrý. Rozkazy Mistrů nebyly nijak zdůvodňovány. Mistři poroučeli, Maahkové poslouchali. Když neposlechli, byly jejich planety zničeny.

„Jsem vám vděčný za vaši nabídku.“

Důstojníci se začali bavit o službě a o těch nemnoha dnech volna, které mohou věnovat skutečnému životu.

Skutečný život je něco jiného, myslel si Grek 1.

Maahkové se teprve budou učit žít, až nebudou žádní Mistři ostrovů.

A já k tomu udělám první krok...

V hotelu naštěstí ještě volné pokoje měli. Grek 1 měl ještě v uniformě svitek bankovek z dřívějších časů. Zaplatil pokoj na tři dny dopředu, omluvil se novým přátelům a slíbil, že za nimi za půl hodiny přijde do baru. Když odešli, vrátil se k recepci. Nasadil přísně úřední výraz, vytáhl svoji identifikační známku a ukázal ji vrátnému.

„Předložte mi seznam hostů, kteří tu jsou dnes zapsáni,“ požádal ho.

Vrátný beze slova poslechl. Přistrčil před Greka 1 přihlašovací karty. Na každé byla tajně pořízená fotografie hosta, jeho jméno, hodnost a funkce.

Grek 1 nepospíchal. Podle kartotéky bydlelo v hotelu nejmíň dvacet vysokých důstojníků, admirálů flotil. Někteří se ubytovali už před mnoha dny. Podle toho byla zítřejší důležitá porada plánována daleko dopředu.

Pozorně si prohlížel fotografie. Pozemšťanovi se zdáli všichni Maahkové stejní, ale nebyla to pravda. Grek 1 vybral důstojníka, který se mu nejvíc podobal. Pročetl si jeho data:

Maršál první útočné flotily. Jedenáct vyznamenání za statečnost. Účast na sedmi trestných výpravách proti povstalcům, z toho dvakrát proti Maahkům. Poslední pobyt na Andro-Ctentře: před dvanácti roky.

To bylo ono! Dvanáct let byla dlouhá doba, a nikdo si už admirála Bradxe nebude pamatovat. Nikdo nepozná, když se místo něj objeví někdo jiný, v jeho uniformě a s jeho doklady.

Grek 1 vrátil seznam.

„Děkuji. Všechno je v pořádku.“ Zaváhal a dodal: „Možná se na seznam hostů přijde ještě znovu podívat jeden můj kolega. Bezpečnostní opatření, chápete...“

Šel do svého pokoje. Měl ještě několik hodin čas.

Gucky zívnul. „Teď jde do svého pokoje a pár hodin si zdřímne. A přesně to udělám i já.“

Kitaj vzbudil Johna, aby Guckyho vystřídal. Jeden z obou telepatů musel Greka 1 stále hlídat.

Grek 1 se vzbudil přesně v hodinu, kterou si určil k provedení svého plánu. Jeho noví přátelé na něj čekali v baru marně, ale s tím si hlavu nelámal. Zítra už tu prostě nebude. U důstojníka tajné služby to nevzbudí žádné podezření. Nikdo se neodváží ptát se po něm. Nanejvýš najdou admirála Bradxe v bezvědomí nebo mrtvého v jeho pokoji.

To už ale bude pozdě.

Grek 1 vstal a upravil si uniformu. V kapse ho tížil malý jehlový paprskomet, který dostal od Pozemšťanů. Už sama tato zbraň by stačila k jeho odhalení jako zrádce, kdyby ji u něj našli.

Naslouchal. Venku na chodbě bylo ticho. Už i důstojníci z baru si šli lehnout. Za osm hodin bude svítat. Porada je stanovena na dopoledne.

Maršál Bradx měl pokoj v témže poschodí. Grek 1 vyšel ze svého pokoje a nezavřel za sebou dveře. Chodba byla jasně osvětlená. Před dveřmi s číslem 38 se Grek 1 zastavil.

Přesvědčil se ještě jednou, že je chodba prázdná, a pak opatrně zaklepal na dveře. Uvnitř se nic neozývalo. Zaklepal znova. Zase žádná odpověď.

Grek 1 vzal za kliku. Bylo otevřeno.

Vstoupil dovnitř a zavřel za sebou, pak rozsvítil. To už držel v ruce připravený paprskomet. Skříň byla pootevřená, na posteli ležely nedbale pohozené kalhoty od uniformy. V rohu pokoje ležel napůl vybalený kufr.

Vypadalo to, že se admirál ještě někde toulá. Možná ve městě, možná dole v baru. Grek 1 pečlivě prohledal pokoj. Mohl by si také už teď navléknout uniformu, ale bez průkazu by mu byla málo platná. Kromě toho se nemohli zítra objevit na poradě dva velitelé první útočné flotily.

Jeden z nich musel zmizet.

Grek 1 si oblečený lehl na postel a čekal. Konečně se za dveřmi ozvaly vrávoravé kroky. Maršál Bradx zřejmě svůj návrat do Andro-Ctentry řádně oslavil. Kolísavě vešel a svého návštěvníka si hned nevšiml. Zpozoroval ho, až když se začal svlékat. Grek 1 mu naznačil, že se má posadit.

„Tajná služba, Bradxi. Musím s vámi mluvit.“

Důstojník se pomalu vzpamatovával.

„Co to znamená? Zřejmě nevíte, koho máte před sebou...“

„Proto jsem tady, že to vím. Kde jste byl, admirále? Čekám na vás už dlouho.“

„Co ode mne chce tajná služba? Zítra si budu stěžovat vrchnímu veliteli. A třeba i Zlatému...“

Grek 1 sebou trhl.

Zlatý!

Jenom několik málo vyvolených se osobně setkalo s Mistry ostrovů. A Zlatý k vyvoleným patřil. Byl to Maahk, ale jeho pleť měla zlatou barvu. Říkalo se, že pozlacení není nic jiného než pojistné opatření Mistrů. Kdyby se jim zlíbilo zneškodnit svého důvěrníka navždy, vyšlou do vrstvy zlata smrtící impulz.

Jestli bude zítra Zlatý na poradě, přinese rozkazy Mistrů ostrovů.

„Možná jednám z pověření Zlatého," řekl Grek 1 opatrně. „Chováte se vždycky tak ukvapeně? Ještě ani nevíte, co vám chci."

„Mně stačí, že jste mi vnikl do pokoje. Tak co mi chcete?"

Grek 1 vstal.

„Bude lepší, když půjdeme do mého pokoje. Mám tam všechny podklady."

„Jaké podklady?"

„To se brzy dozvíte. Týká se to zítřejší porady. Dozvěděli jsme se, že se chystá povstání. Tajná služba dostala úkol vyrozumět všechny spolehlivé admirály flotil o plánovaném povstání, aby mohlo být zítra v zárodku potlačeno. Mám vás zasvětit do podrobností."

„Povstání?" Maršál Bradx užasl. „Copak jich ještě nebylo dost? To jsme ještě nezlikvidovali všechny odbojníky? Já sám jsem před několika dny zničil obě planety červeného slunce."

Grek 1 se snažil zůstat klidný. Už si pohrával s představou, že admirála jenom zneškodní a nechá ho naživu, ale teď si admirál sám podepsal rozsudek smrti. Dvě planety červeného slunce, to byla Grekova rodná soustava. Teď byl jejich povrch radioaktivní.

„Tak to jste byl vy s vaší flotilou?" Grek 1 se s námahou ovládal. „Kdo k tomu dal rozkaz?"

„Vrchní velitelství tady na Andro-Ctentře..." Bradx se na Greka 1 pozorně podíval. „Proč se ptáte? Copak vy to nevíte?"

Grek 1 ukázal ke dveřím.

„Teď pojďte."

„Můžu se převlíct do něčeho lehčího? ve dne v noci v uniformě, to dá zabrat."

Grek 1 přikývl. Později mu to ušetří práci...

Bradx svlékl uniformu, přehodil přes sebe župan a šel za Grekem do jeho pokoje. Tam se podezřívavě rozhlédl.

„Kde máte své věci? Je to vůbec váš pokoj?"

„Moc se ptáte, admirále. Posaďte se. Kde máte průkaz?"

„Ve svém pokoji, v kabátě. Proč?"

„Správně byste měl také chtít vidět můj průkaz. Tady je." Vytáhl z kapsy známku.

Bradx se posadil. „Můžu se zeptat, oč jde?"

„Můžete. Oč půjde zítra, Bradxi? Napadá vás, proč se schází celý generální štáb? Jaké rozkazy přináší Zlatý? Je vám asi divné, proč se vás na to ptám, ale je důležité, abyste mi odpověděl podle pravdy."

Bradx se nedal lehce ošálit.

„Vy jste důstojník tajné služby budiž. Máte právo dávat podivné otázky dejme tomu. Ale já taky znám svoje práva. I povinnosti." Podíval se na vizifon. „Můžu si zavolat, než vám odpovím?"

„S kým chcete mluvit tak pozdě v noci?"

„S náčelníkem tajné služby. Je to můj přítel. Vaši známku jsem už viděl, ale neznám vaše jméno. Třeba mi ho prozradí můj přítel."

Grek 1 viděl, že další slova jsou zbytečná. Bradx mu nic neřekne, i kdyby něco věděl. A že chce volat náčelníka tajné služby Grek 1 ani nevěděl, kdo teď šéfuje.

Takhle to nešlo. Vytáhl z kapsy malý paprskomet a namířil na admirála.

„Než zemřete, vzpomeňte si na červené slunce se dvěma planetami. Jedna z nich byla mým domovem."

Vystřelil. Maršál Bradx zemřel okamžitě.

Grek 1 zavřel dveře a vrátil se do Bradxova pokoje. Klidně se svlékl, oblékl si admirálovu uniformu a svoji vlastní odnesl do pokoje, kde ležel mrtvý. Tam ji položil přes židli. Všechno bude vypadat, že tu leží mrtvý důstojník tajné služby jménem Grek 1.

Už jako admirál Bradx vstoupil do pokoje číslo 38, klidně si lehl na postel a čekal, až se rozední. Maršálovu identifikační známku měl v kapse.

4.

John Marshall líčil ostatním, co se v hotelu odehrálo. Gucky udiveně potřásl hlavou.

„Nebyl bych čekal, že ho tak chladnokrevně zabije."

„Byla to jasná sebeobrana," omlouval Greka 1 John. „Co jiného mu zbývalo? Musel toho admirála odstranit. Byl by ho prozradil, a nás s ním. Takhle se Grek 1 může zúčastnit porady."

„Co dělá teď?" zeptal se Kitaj.

„Usnul. Dokud Bradxe nenajdou, je v bezpečí. A vlastně i potom, vždyť si budou myslet, že mrtvý je Grek 1. Může trvat celé dny, než se to vyjasní."

„Doufejme," zakňučel Gucky. Vstal a protáhl se. „Chybí mi tu horká sprcha. A kromě toho mám hlad."

„Hned bude snídaně," oznámil z rohu Ras Čubaj. „Výživná kaše a horká káva v tabletkách. Je libo ještě vejce na měkko?"

„Copak jsem netvor, abych požíral nevinné zárodky?" Gucky se zděšeně otřásl.

„Teď se Grek 1 probudil," přerušil je John Marshall.

Gucky zapomněl na snídani a sprchu.

„Podívám se za ním a zeptám se ho, jestli ví, kde se koná porada."

„Buď opatrný," napomínal ho John. „Budu s tebou udržovat kontakt."

„Už jsi někdy viděl, abych byl neopatrný?"

Gucky se teleportoval, a vzápětí zjistil, že Grek 1 má dobré nervy.

Když se zhmotnil, díval se do hlavně paprskometu.

Zbraň klesla.

„Málem jsem tě zabil. To mi nemůžeš dát dopředu vědět, že se zhmotníš?"

„To bohužel nejde, kamaráde. Přišel jsem se tě jen zeptat, kde je vládní palác, abychom, mohli případně zakročit."

„Jestli se objevíš na poradě ty, jsem vyřízený."

„Objevím se jenom, když nebudeš vědět kudy kam."

„V nejvyšší nouzi? Dobrá. Pojď se podívat, ukážu ti to z okna."

Venku už bylo světlo. Grek 1 rozhrnul závěsy.

„Vidíš ty stříbrné věže naproti? Tak to je vládní palác. Konferenční sál je uprostřed budovy. Nemá okna, jenom odvětrávání. Je do něj přístup jedinými dveřmi, a ty jsou elektronicky zabezpečené. Jakmile začne konference, nikdo nesmí dovnitř ani ven. Jestli najdou mrtvého Bradxe během porady, může to pro mě být nebezpečné. Ale to se včas dovíš, když se mnou budete ty a Marshall udržovat telepaticky spojení."

„Kdy musíš odtud odejít?" zeptal se Gucky.

„Už brzy. Nechtěl bych se setkat s důstojníky, kteří mě včera večer dovezli do hotelu. Nejspíš by mě ale nepoznali."

„Tak já teď raději zmizím."

Gucky se teleportoval zpět, a uvítal ho rozruch.

„Dvounosí jsou už zvědaví," řekl ustaraně Kitaj. „Zkoušeli vylomit dveře."

Gucky odložil helmu.

„Tak je uklidni. To jim hypnoblok dlouho nevydržel. Mám tě vynést ven?"

Teleportovali se do hlavní chodby a nijak se před posádkou neskrývali. Kitaj dvacet Dvounosých zhypnotizoval a uložil jim do paměti, že se nemají starat o zamčené dveře do skladu náhradních dílů.

Grek 1 stál na pohyblivém pásu, který ho vezl do paláce. Čtyřma očima pozoroval provoz. Byl stejně rušný jako při jeho dřívějších návštěvách v Andro-Ctentře. Čím víc se blížil k paláci, tím víc důstojníků potkával, měli ale nižší hodnosti než on. Uctivě ho zdravili a netroufli si ho oslovit. Před palácem sestoupil z dopravníku a důstojně vystoupal po širokém schodišti ke vchodu. Neustále odpovídal na pozdravy nižších důstojníků, kteří šli jako on na poradu.

Dva strážní u vchodu pečlivě kontrolovali průkazy, ale jeho uctivě pozdravili a uvolnili mu cestu. Grek 1 vstoupil.

Byl to zvláštní pocit. Byl tu naposledy před několika lety. Tehdy sem přišel zatknout jednoho vyššího úředníka. Nevěděl, čeho se dopustil, ale ani se neptal. Prostě ho zatkl a odvedl. Víckrát o něm neslyšel.

Vchod do konferenčního sálu byl zavřený. Porada tedy bude jinde. Grek 1 šel klidně dál za ostatními důstojníky. Prošel ještě jednou kontrolou průkazů a pak vstoupil do velkého sálu, který neznal. Sedadla byla uspořádána do půlkruhu. Osvětlení bylo naštěstí tlumené. Posadil se blízko vchodu a prohlížel si okolí. Sál se pomalu zaplňoval. Konečně se dveře zavřely a na řečnický stupínek vystoupil Maahk v uniformě koordinátora planet.

„Situaci znáte. Do mlhoviny Andro-Beta se dostal neznámý útočník, který zatím nebyl identifikován. Bylo nutné zničit transmiter Betatrojúhelník a mlhovinu vyklidit. Mistři poručili, aby se všechny jednotky stáhly do mlhoviny Andro-Alfa. Předpokládají, že neznámý nepřítel s maskovanými loděmi pochází z naší mlhoviny, a proto nařídili všeobecnou inspekci. Mistry ostrovů udivilo, že se některé maahkské kmeny postavily proti inspekci. Vyvozují z toho, že se tyto kmeny spolčily s nepřítelem. Vzniklo tak nebezpečí vzpoury. Jak všichni víte, byla hned přijata patřičná opatření. Až dosud bylo v mlhovině Andro-Alfa zničeno třiadvacet planet i s obyvatelstvem. Mnohým z vás se takové opatření může zdát bolestné, ale pro bezpečnost nás všech to bylo nezbytné.“

Grek 1 v duchu vše objasňoval, aby tomu Gucky a John rozuměli. Už pochopil, že smyslem této schůze je uklidnit armádu. Nejvyšší velení se obává rostoucího neklidu ve vlastních řadách. Bylo nutné zdůvodnit násilí páchané na vlastní rase.

„Mistry ostrovů vzpoura hluboce znepokojuje,“ pokračoval koordinátor. „Jsou přesvědčeni, že jde o ojedinělé případy a že naprostá většina Maahků dodržuje dosavadní řád, který je pro nás ten nejlepší. V mlhovině Andromeda vládnou Mistři. Můžeme se podílet na jejich moci. Společně s nimi jsme schopní odvrátit každý útok z jiné galaxie. Nejednotnost vede ke zkáze.“

Řečník se odmlčel a pak pokračoval.

„Prosím důstojníky, aby se hlásili o slovo. Je třeba veřejně si promluvit o otázkách, které snad nejsou jasné.“

Zvedl se jeden důstojník a prkenně odkráčel k tribuně. Koordinátor mu ochotně přenechal mikrofon.

„Jsem admirál Regula, velím třetí obranné flotile z Brigalu. Moje jednotky zničily transmiter Betatrojúhelník a základnu na měsíci v Trisystému. Jsme přesvědčeni, že nepřítel, ať je to kdokoliv, rozhodně nepochází z mlhoviny Andro-Alfa.“

„Chcete říct,“ zeptal se ostře koordinátor, „že trestné výpravy proti odbojným kmenům, které Mistři nařídili, byly zbytečné?“

„Chci říct jen to, že možná hledáme nesprávným směrem. Ptal jste se na můj názor, a já jsem vám ho řekl.“

Vrátil se na své místo. Koordinátor na chvíli ztratil řeč. Přihlásilo se ještě několik důstojníků, a z jejich slov vyplynulo, že na planetách v mlhovině Andro-Alfa opravdu nenašli nic podezřelého. Koordinátor se nakonec prořekl, že se už někdo dříve zmínil o možnosti, že podivné lodě přiletěly ze sousední galaxie, ale Mistři ostrovů to energicky vyloučili.

To bych řekl, myslel si Grek 1, ale chránil se, aby na sobě dal něco znát. Byl rád, že zatím nevzbudil pozornost. Mistři přece nemohou připustit, že proti Maahkům zasáhli nespravedlivě.

Schůze trvala dvě hodiny a moc se na ní nedozvěděl. Nakonec koordinátor řekl:

„Na konferenci svolanou do hlavního sálu, na níž bude i pověřenec Mistrů, jsou zváni jen důstojníci v hodnosti admirálů flotil. Ostatní důstojníci počkají zde. Asi za dvě hodiny bude oznámeno důležité rozhodnutí."

Hlavní sál byl asi pro pět set osob, ale byl zaplněn jen zpola. Také tady byla sedadla do půlkruhu. Stůl na vyvýšeném pódiu byl zatím prázdný. Ve stěně za ním byly dveře, kterými přicházel a odcházel Zlatý. Grek 1 věděl, že nikdo jiný nesmí dveří použít.

Na pódium vešel koordinátor a s ním dva důstojníci tajné služby. Grek 1 poznal své bývalé kolegy. Posadili se. Prostřední židle zůstala prázdná.

„Zahajuji mimořádnou poradu," řekl koordinátor a vyčkávavě se podíval ke dveřím za nimi. „Všechno, co tu uvidíte a uslyšíte, je přísně tajné. Vyzrazení bude trestáno smrtí."

To vím, pomyslel si trpce Grek 1. Sám jsem kdysi zatýkal důstojníky, kterým uklouzlo třeba jen jediné slůvko.

„Řeknu pár slov úvodem," pokračoval koordinátor. „Nejde jen o to, že se objevily nějaké neznámé lodě, jde o víc. Národy Maahků nesmí ani napadnout, že se Mistři ostrovů dopouštějí chyb. Neznámým se podařilo využít naše transmitery. Kdyby to byli Maahkové, nebylo by to tak znepokojující, ale podle určitých informací to Maahkové nejsou."

Někdo vyskočil.

„Když to víte, proč dáváte likvidovat naše vlastní planety, naše kmeny? Není to také zrada?"

V sále nastalo mrtvé ticho.

Grek 1 se opatrně poohlédl po důstojníkovi, který se odvážil vznést takové obvinění. Věděl, že je už teď odsouzen k smrti.

Koordinátor neztratil klid.

„To jste vy, admirále Regulo? Vy už jste jednou vyjádřil své pochybnosti, že? Měl byste vědět, že těch třiadvacet planet nebylo zničeno zbytečně, a že Maahkové na nich nezemřeli zbytečně. Mistři mají své důvody pro všechno, co přikážou. Vědí víc než my. Na nás je, abychom poslechli. Oni jen chtějí..."

Odmlčel se.

Na pódium vstoupil Zlatý.

Grek 1 viděl Zlatého poprvé v životě, ale na tom nebylo nic divného. Zlatých Maahků bylo málo, snad dva nebo tři. Nikdo nevěděl, kde se zdržují, pokud nejsou ve vládním paláci. Nikdo nevěděl, jak se jmenují, ani by je nikdo nerozeznal jednoho od druhého.

Tenhle měl na sobě prostou uniformu bez označení hodnosti, ale jeho kůže se třpytila ryzím zlatem. U opasku měl malou podivnou zbraň. V rukou držel hranatou skříňku. Postavil ji na stůl a posadil se, aniž se na někoho podíval.

Koordinátor zapomněl na admirála Regulu. Hluboce se uklonil a bez dalších slov si sedl. Oči všech se upíraly na Zlatého.

Vyslanec Mistrů stiskl tlačítko na skříncе a řekl:

„Tohle je nový přístroj. Musím vám vysvětlit jeho funkci. Přenáší k Mistrům ostrovů obraz tohoto shromáždění a všech přítomných. Říkám vám to proto, aby si od této chvíle každý dobře rozvážil, co tady poví. Ještě jste měl něco na srdci, admirále Regulo?"

Grek 1 viděl, jak se důstojník polekal.

„Můžete mluvit otevřeně," pokračoval Zlatý posměšně. „Mistři ostrovů dovedou ocenit chytré hlavy. V jednom ostatně máte pravdu. Také Mistři jsou už přesvědčení, že neznámý nepřítel nepřišel ani z Andro-Alfy ani z Andro-Bety. To sice ještě neznamená, že je z jiné galaxie, ale máme proč být znepokojeni. Proto ta mimořádná opatření. Budou následovat ještě další, proto jsem vás dal svolat. Mistři nařizují prověřit všechny transmiterové stanice, které

ještě existují mimo Andromedu. Proto byly flotily soustředěny před transmiterem Andro-Ctentra. Až bude vydán rozkaz, nečekaně se přenesou. Pokud v cílové stanici narazí na nepřítele, napadnou ho. Transmitery, které nepřítel ovládá, budou zničeny. Podrobný plán přidělení bude ještě vypracován.“

Grek 1 se snažil v myšlenkách všechno věrně tlumočit svým přátelům. Teď byli Pozemšťané varováni. Jejich základna v soustavě Ruinového transmiteru je ohrožena. Mistři ostrovů se sice domnívají, že je tato soustava neobydlená, ale jistě ji při inspekci nevynechají. Seděl s přivřenýma očima a soustředil se na tlumočení toho, co slyšel. Byl to bezpochyby nejdokonalejší špion, jakého je možno si představit.

Polekaně sebou trhl, když zaznělo pronikavé zvonění. Poplach! Někdo zvenčí chce mluvit s koordinátorem nebo se Zlatým. Jen málokterý Maahk by si dovolil takhle rušit konferenci.

Jedním z těch mála byl šéf tajné služby. Zlatý seděl nehybně, jako by zvonění neslyšel. Koordinátor poplach vypnul a rozsvítil obrazovku po levé straně jeviště.

Grek 1 to odhadl správně. Na obrazovce se objevila tvář šéfa tajné služby.

„V jednom hotelu ve městě byla nalezena mrtvola,“ začal bez úvodu šéf. „Při prvním ohledání se zdálo, že jde o vysokého důstojníka tajné služby, který byl pohřešován od nezdařené výpravy do Mléčné dráhy. Velitel Grek 1 byl od té doby pokládán za mrtvého. Mrtvý nebo ne, v každém případě to byl zrádce, protože svůj úkol nesplnil. Byli vyslechnuti ostatní hosté v hotelu, a jeden z nich v mrtvém poznal velitele první útočné flotily admirála Bradxe. Jiný si vzpomněl, že včera večer vezl z letiště do hotelu důstojníka tajné služby. Popis odpovídal Grekovi 1. Z toho všeho vyplývá, že velezrádce Grek 1 zabil admirála Bradxe, přivlastnil si jeho identifikační známku a je teď mezi vámi v sále.“

Grek 1 se ani nepohnul. Věděl, že prohrál, protože teď budou jistě všechny kontrolovat, a on má uniformu i identifikační známku mrtvého admirála. Zbývá mu jen pár minut.

Zlatý klidným hlasem pronesl:

„Nepřihlásí se Grek 1 dobrovolně? Důkazy jsou jasné. Nás by zajímalo jeho selhání při invazi do Mléčné dráhy. Kdyby otevřeně vypověděl, jaké obranné taktiky používají tamní národy, třeba by mu Mistři odpustili jeho zradu.“

Grek 1 zůstal sedět a čekal. V hlavě se mu začal rýsovat bláznivý plán...

Šéf tajné služby se znovu ozval.

„Vše je připraveno. Účastníci konference budou po jednom zkontrolováni a pak opustí sál.“

Zlatý řekl:

„Takhle by nám mohl Grek 1 uklouznout, kdyby někomu sebral jeho známku a vyšel ze sálu. Uděláme to jinak. Všichni přejdou na levou stranu sálu a budou po jednom vystupovat sem na pódium. Tady je zkontroluji já, koordinátor a oba členové tajné služby. Po kontrole přejdou na pravou stranu.“

Šéf tajné služby nic nenamítal. Další průběh kontroly sledoval z obrazovky.

Grek 1 vstal s ostatními, aby se odebral na levou stranu sálu. Utvořila se fronta, Grek 1 se zařadil přibližně doprostřed. Odhadl, že před ním je asi padesát účastníků.

Jestli budou kontrolu provádět důkladně, má zhruba hodinu čas.

5.

„Grek 1 se musel zbláznit!“ prohlásil Gucky. „Stačilo by, kdybych se teleportoval a vynesl ho odtamtud.“

„Nechce to, tak ho nech,“ zavrtěl hlavou Ras.

John Marshall zvedl ruku.

„Jen pomalu. Nevím, co má Grek 1 v úmyslu, zastiňuje své myšlenky. Má to ale něco společného se Zlatým. Vždycky si přál poznat Zlatého.“

„Co je to Zlatý?“ ptal se Kitaj.

„Spojka mezi Maahky a Mistry ostrovů,“ odpověděl Gucky. „Zlatí jsou jediní Maahkové, kteří se s Mistry setkávají.“

„Teď probíhá kontrola.“ John se podíval na hodinky. „Ještě má nejmíň půl hodiny čas, než přijde na řadu. Co kdybych zatím vstoupil do transmiteru a podal zprávu Rhodanovi?“

„To je zbytečné,“ tvrdil Gucky. „Inspekci slunečních transmiterů teď jistě odloží. Flotily se ještě shromažďují, teprve jim budou přidělovat úkoly. Do té doby uběhnou celé dny.“

„Třeba máš pravdu,“ přiznal John. Sledovali dál telepaticky dění v sále, až Gucky řekl:

„Ještě je před ním pět důstojníků, pak přijde na řadu.“

„Jméno?“

„Plukovník Bokhup. Velitel první útočné flotily z Honfu.“

„Vaše známka...“

Pauza.

„Dobře. Pokračujte.“

Grek 1 zase postoupil o jedno místo.

Ještě dva důstojníci.

Ještě jeden.

Pak stanul před Zlatým.

Pověřenec Mistrů měl za zády pootevřené dveře. Za Grekem čekalo ještě dvě stě důstojníků. Koordinátorova zbraň ležela před ním na stole odjištěná.

Grek 1 pomalu sáhl do kapsy. Vytáhl zlatou identifikační známku, která patřila Bradxovi, a hodil ji na stůl. Pak zvolal: „Svobodu všem Maahkům!“ a vrhl se do dveří za Zlatým.

Podařilo se mu všechny překvapit.

Když probíhal dveřmi, zahlédl ještě záda Zlatého i koordinátora. Nestačili se ani otočit. Pak za sebou přirazil dveře, a ocitl se ve tmě. Jen ze stěn vyzařovalo matné světlo. Místnost byla prázdná, rozeznal jen další dveře.

Dál!

Za ním se rozpoutala vřava. Někdo bušil na dveře. Zřejmě se nedaly zvenčí otevřít. Bezpečnostní opatření, které se teď obrátilo proti Zlatému. Grek 1 se dlouho nerozmýšlel a vběhl do protějších dveří.

Jasně osvětlená místnost za nimi byla skoro přecpaná nábytkem. Na stěnách byly velké obrazovky, teď vypnuté a černé. Obrovský stůl uprostřed byl plný vysílacích a kontrolních zařízení. Odtud patrně předával Zlatý maahkským národům příkazy Mistrů.

V protější stěně byly rovněž dveře, ale prapodivné. Byl to vlastně jen otvor bez výplně a za ním naprostá tma.

Za zády uslyšel Grek 1 vzrušené hlasy. Pronásledovatelům se podařilo otevřít dveře. Budou tu každým okamžikem.

Grek 1 se rozběhl k podivnému otvoru a vstoupil do něj. Na chvíli se mu zdálo, že se vznáší v prázdném prostoru bez opory, ale nepadal. Pak se rozjasnilo a zvláštní pocit zmizel. Stál v obrovské místnosti plné složitých vysílacích zařízení. Na stěnách kolem dokola byly obrazovky. Jedna z nich byla zapnutá. Byla na ní hvězdná mlhovina typického tvaru. Grek 1 ji hned poznal. Byla to Andromeda.

Rozhlédl se po svých nepřátelích, ale byl tu sám. Jen v místech, odkud se vynořil, zářil oblouk dveří. Vstup do aktivovaného transmiteru.

Takhle to tedy bylo! Zlatému stačilo projít transmiterem, a ocitl se v paláci.

Jenže každou chvíli se tu můžou objevit jeho pronásledovatelé.

Grek 1 prohledával transmiter, až našel vypínač. Když jej stiskl, vstupní oblouk pohasl. Grek 1 si oddechl. Získal trochu času.

Uvažoval, jak daleko od paláce asi může být. Na jakou vzdálenost pracuje tenhle transmiter?

Rozhlédl se po stěnách a uvědomil si, že to, co považoval za obrazy, jsou ve skutečnosti okna. Vedla do neznámé a přece povědomé krajiny.

Na obzoru v pozadí se vlnily nízké pahorky a spadaly do rozlehlé roviny. Těsně pod okny stoupaly příkře z roviny stěny náhorní plošiny. Ledové metanové vichřice z nich sváty i štěrk.

Tady nahoře nemohl žít žádný Maahk. Zlatý dobře zvolil svůj úkryt. Tohle místo žádný Maahk neznal. Zrovna tak mohlo být na jiné planetě. Grek 1 si ale vzpomněl, že už nad tímhle krajem přelétal při inspekční cestě. Letěl tehdy nízko nad neobydleným pohořím, až uviděl okrouhlou budovu. V téže chvíli dostal rádiem rozkaz, že má letět dál a na své pozorování zapomenout. Grek 1 poslechl.

Teď si ale musí vzpomenout, je to životně důležité. Pamatoval si, že byl tehdy od hlavního města asi dvě hodiny letu. To by bylo víc než tří tisíce kilometrů. Zlatému stačilo na překonání té vzdálenosti několik vteřin. A tady ve své skrýši byl ve spojení s Mistry ostrovů, tady od nich přijímal rozkazy.

Grek 1 pochopil, v jakém nebezpečí je. Jeho pronásledovatelé se sem dostanou nejdéle za dvě hodiny.

Mohou mu přijít na pomoc telepati Gucky a Marshall? Gucky! myslel si intenzívně. Přijď sem, jestli můžeš! Ale nikdo nepřišel. Telepati ho ztratili.

„Ztratil jsem ho, řekl Gucky zoufale. „Ve vteřině byl pryč, jako by ho někdo smazal. To může znamenat jen to, že je mrtvý.“

„Nebuď takový pesimista,“ brzdil ho John. „Třeba je jenom v bezvědomí.“

„To bychom pořád ještě přijímali impulzy jeho podvědomí.“

„Ty jsou příliš slabé, Gucky. Nezachytili bychom je.“

Ras se opřel o stěnu.

„Co uděláme? Teď nemá smysl přenášet se do paláce. Maahkové se nesmějí dozvědět, že má Grek 1 spojence. Změnili by své plány a nic bychom se nedověděli.“

„Čekat, nic než čekat,“ řekl klidně Kitaj. „Grek 1 se zase ozve, jakmile bude mít příležitost.“

„Nic jiného nám nezbývá,“ přikývl John.

Grek 1 věděl, že nemůže odnikud čekat pomoc. Jak o tom přemýšlel, něco ho napadlo. Nebylo by dobré, kdyby ho Gucky zachránil. Tím by Pozemšťanům neposloužil. Mistři ostrovů musí být přesvědčení, že záhadné lodě pocházejí z mlhoviny Andro-Alfa.

On se tedy musí obětovat, aby pomohl svému lidu. A svým posledním tahem musí Mistry ostrovů přesvědčit, že jiskra povstání vyletěla od něho, a ne od cizinců.

Až sem došel ve svých úvahách, když se jedna stěna odsunula a do místnosti vstoupil nějaký Maahk.

Měl na sobě uniformu, kterou Grek 1 nepoznával, a byl ozbrojen. Zřejmě to byl někdo z osobní stráže Zlatého. Uviděl vetřelce okamžitě, a Grek 1 měl pocit, že nebyl zvlášť překvapený.

„Zůstaňte stát, kde jste, jinak se automaticky spustí energetická opona, a to by bylo nepříjemné pro nás oba. Uvedl jste ji v činnost, když jste vypnul transmiter.“

„Vy víte, kdo jsem?“

„Zrádce Grek 1.“

„Jsem Grek 1, ale nejsem zrádce. Proč se nepokusíte mě zabít?“

„Chtějí vás živého, Greku 1.“

„A jak si to představujete?“

Maahk se podíval na nástěnné hodiny.

„Moc času vám nezbývá, Greku 1. Vaši pronásledovatelé jsou na cestě sem. Budou tu tak za hodinu.“

„Vy říkáte, že jsem zrádce. Nejste to spíš vy, kdo zrazuje naši rasu?“

„To je směšné obvinění, Greku 1.“

„Není tak směšné, když to uvážíte. Kdo zotročuje naše národy? Kdo je ničí při nesmyslných trestných výpravách?“

„Mistři ostrovů pečují o blaho celého vesmíru. Kritizovat jejich opatření je Velezrada.“

„Ano, to tvrdí oni, a ze svého hlediska mají možná pravdu. Ale co naše vlastní stanovisko?“

Osobní strážce se na Greka 1 pozorně podíval.

„Oč vám jde?“

„Chci pro nás svobodu, to je vše. Vedl jsem výpravu do sousední galaxie, a tam jsem se přesvědčil, že svobodné národy mohou žít vedle sebe v míru. My stále jen válčíme pro zájmy Mistrů, pro neznámé zájmy rasy, o níž ani nevíme, jak vypadá. A Zlatý je jejich prodloužená ruka.“

Strážce udělal neopatrný pohyb, ale to už na něj Grek 1 mířil.

„Já jsem nechtěl...“

„Já vím,“ řekl Grek 1. „Ale jsem opatrný. Nezapomeňte, že jsem u tajných služeb prodělal dobrý výcvik. Vypněte energetickou oponu.“

Strážce se na něj nechápavě díval.

„Co chcete dělat?“

„Zabít vás, když neuděláte, co vám říkám.“

„Nebude vám to nic platné, ale nemám na vybranou. Tamhle na protější stěně je žlutá páčka.“

„Jděte k ní a vypněte oponu.“

Strážce uposlechl.

„A teď mě doveďte do hangáru. Je tu přece hangár?“

„Ve skalách. Ale je přísně střežený. Nedostaneme se tam.“

„Dostaneme, když mě tam odvedete. Musíte předstírat, že plníte rozkaz Zlatého.“

„Třeba se vám povede utéct, ale co bude pak se mnou?“

Grek 1 se usmál.

„Já neutíkám, abych se zachránil. Ještě dnes zemřu za velký cíl. Za svobodu naší rasy. Za takový cíl stojí nasadit život. Vy byste to měl také udělat, jestli nechcete, abychom navždy zůstali otroky Mistrů.“ Jedna z obrazovek se rozsvítila. Objevil se na ní vnitřek velkého kluzáku. Šéf tajné služby a Zlatý se dívali přímo na Greka 1.

„Dopadneme vás, Greku 1,“ řekl Zlatý. „Neutečete nám.“

„Třeba ani nechci,“ odpověděl Grek 1 a namířil paprskomet na obrazovku. Ozvala se tlumená exploze a obrazovka zhasla. „Rychle, příteli, zaveďte mě do hangáru.“

Grek 1 vzal strážci zbraň, vytáhl z ní zásobník a prázdnou mu ji vrátil. Pak ukázal ke dveřím.

„Jděte napřed,“ řekl strážce. „Budu na vás mířit. To bude přesvědčivější.“

Grek 1 přikývl.

Vchod do hangáru střežili dva hlídači, ale dali se lehce přesvědčit. V hangáru našli dva kluzáky a jednu malou kosmickou loď, dlouhou asi dvacet metrů.

„Umíte s tím zacházet?“ zeptal se strážce.

„Na to se spolehněte! Jak se hangár otvírá?“

„Otevře se sám, když nastartujete.“

„Je na palubě silný vysílač?“

„Jistě.“

„Zavolám svým přátelům. Pojďte se mnou. Tady vás nic dobrého nečeká.“

Strážce ještě váhal, ale když Grek 1 nastoupil do malé lodi, vlezl tam za ním. Bylo tu místo právě pro dva Maahky.

Grek 1 k němu napřáhl ruku.

„Jak se jmenuješ, příteli?“ zeptal se.

6.

Kluzák, v němž seděli Zlatý a šéf tajné služby, se blížil ke skalnímu hradu. Malá plošina už byla na dohled, když zabzučel interkom. Zlatý se ohlásil.

„Co se děje?“

„Ten zajatec... je pryč. Utekl.“

Zlatý seděl jako zkamenělý. Jak mohl utéct? Zase nějaká zrada?

„Za minutu přistaneme. Pak mi podáte zprávu.“

Šéf zvláštní služby vydával rozkazy policejní flotile.

„Musíme ho dopadnout,“ řekl Zlatý. „Už toho moc natropil. Jestli Mistři ostrovů ztratí trpělivost, jsme vyřízení.“

Šéf tajné služby se trpce usmál.

„A komu dají Mistři rozkaz, aby nás zničil? Máme spáchat sebevraždu na jejich příkaz?“

Zlatý se na šéfa beze slova trochu zaraženě zadíval. Pak teprve přisvědčil.

„Ano, třeba sebevraždu,“ řekl klidně.

Strážce Brahk řídil malou obratnou loď, Grek 1 obsluhoval děla. Letěli nízko nad skleněnými lesy a metanovými bažinami planety Andro-Ctentra.

Grek 1 už věděl z rádiových hlášení, že šéf tajné služby vyhlásil poplach flotile. Už neměli kam se schovat. Nového přítele Brahka mu bylo líto.

„Pronásledují nás dvě policejní lodi,“ řekl Brahk. „Nejsou líp vyzbrojené než my.“

„To se brzy ukáže,“ odsekl Grek 1. Na obrazovce rozpoznal nepřítele. „Zpomalte, Brahku.“

Nepřátelé po nich začali střílet. Grek 1 vypálil a hned první ranou jednu loď sestřelil. Vzplanula a spadla do skleněných lesů. Také druhá policejní loď dostala zásah a přestala je stíhat.

„Opravdu jsme dobře vyzbrojení,“ přiznal Grek 1. „S tím chvilku vydržíme.“

Brahk zaváhal a pak se zeptal:

„Říkal jste, že tu máte přátele. Kdepak jsou?“

„Nechci je teď volat na pomoc, abych na ně zbytečně neupozorňoval.“

Brahk mlčel.

Nepřátelé se znovu objevili, až když letěli nad mělkým mořem. Grek 1 tři sestřelil, ale pak dostali sami zásah. Loď přestala poslouchat a klesala.

„Jestli přistaneme tady, utoneme v bažině,“ řekl Brahk.

Grek 1 tyhle bažiny znal. Byly nebezpečné. Dalo se přistát jen na malém ostrůvku.

„Dá se ještě řídit?“

„Trochu, při pomalém letu.“

„Zkusíme přistát.“

Snáze se to řeklo než udělalo. Ostrůvek našli, ale s lodí se dalo čím dál hůř manévrovat. Jen antigravitační pole je ještě držela ve vzduchu. Věděli, že jakmile přistanou, už se znovu nezvednou.

Posledních sto metrů už loď padala jako kámen. Deset metrů nad povrchem ještě pád přibrzdili, ale dosedli tak tvrdě, že obal lodi praskl. Motory zmlkly.

„Tak jsme tady,“ řekl Brahk.

„A tady už zůstaneme.“

„Až navěky,“ souhlasil Brahk.

„To je jistě Grek 1 !“ řekl napjatě Gucky. „Buďte chvilku zticha!“

John ho vzal za ruku a snažil se přijímat impulzy spolu s ním, aby je tak zesílil.

„Ano, je to Grek 1. Ale není sám.“ Po chvíli dodal:

„Jeho spojenec se jmenuje Brahk.“

„Ano, pokud rozumím, je to bývalý osobní strážce. Dělej, Johne, zaměříme je a já skočím.“

Odhadli, že Grek 1 je od nich asi dvě stě kilometrů na jih. Gucky si připínal helmu.

„Přinesu Greka 1 sem a zmizíme. Co jsme měli zjistit, už víme. Za půl hodiny to tu můžeme sbalit.“

Teleportoval se do výše dva tisíce metrů a držel se telekineticky nahoře, aby se zorientoval. Grekovy myšlenkové impulzy teď byly silné a zřetelné. Gucky uviděl dole

ostrůvek v rozsáhlé bažině a na něm se něco kovově lesklo. Kosmická loď nebo letadlo. Tam je Grek 1!

Gucky se teleportoval dolů. Grek 1 byl sice překvapený, ale ovládl se. Brahk ještě nikdy neviděl teleportera. Lekl se a sáhl po zbrani. Gucky mu ji opatrně vzal telekineticky z ruky. Osobní strážce Zlatého se udiveně díval, jak se jeho paprskomet osamostatnil a plaval ve vzduchu několik metrů od něj.

Grek 1 mu vysvětloval:

„Říkal jsem ti přece, že mám přátele. Tohle je Gucky, je teleporter, telepat a telekinet. Gucky, vrať mu zbraň. Budeme ji ještě potřebovat."

Pistole pomalu doplula zpátky. Brahk ji strčil za opasek.

„Zbraň už nebudeš potřebovat, Greku 1," namítl Gucky. „Přišel jsem, abych tě odnesl."

„Nepůjdu s tebou." Gucky se na Greka 1 udiveně podíval.

„Že nepůjdeš? Ale tady tě najdou a zabijí i s tvým novým přítelem."

„O to mi jde, Gucky. Zabijí mě a budou myslet, že odstranili hlavu povstání. Mistry to přesvědčí, že Rhodanovy maskované lodě řídili Maahkové."

„Upřímně řečeno, z toho mi jde hlava kolem," přiznal se Gucky.

„Vždyť je to tak jednoduché! Prostě se vrátíš do té malé lodi Dvounosých, beze mě a bez Brahka. My zůstaneme tady, dokud nás nenajdou. A pak zemřeme jako praví Maahkové."

„Ten se úplně zbláznil," zamumlal Gucky a podíval se na Brahka, ale jeho obličej byl naprosto bez výrazu. „Co to znamená? Chceš spáchat sebevraždu?"

„Chci pomoci svému lidu, to je vše. Toho dosáhnu tím, že pomůžu vám Pozemšťanům."

„To mi vysvětli," zabručel Gucky.

„Chci od vás odvrátit podezření. Mistři ostrovů musí věřit, že Rhodanovy lodě byly postaveny v mlhovině Andro-Alfa a že s nimi létají vzbouření Maahkové. Musí si myslet, že já jsem za to zodpovědný. Už rozumíš?"

„Ani trochu."

„Prostě se se svými přáteli vrátíš do bezpečí a zbytek necháte na mně. Vraťte se transmiterem k Rhodanovi a postarejte se, ať potom Dvounosí transmiter zničí. Ať se Rhodan se svými dvěma obrovskými loděmi objeví nad Andro-Ctentrou. Když rychle přiletí a hned zase odletí, nemůžou mu flotily ublížit. Tady ve vraku lodi je silná vysílačka. Navážu s Rhodanem spojení a budu předstírat, že jsem jeho velitel. Mistry ostrovů pak ani nenapadne, že by Rhodan mohl přicházet z Mléčné dráhy. Chápeš už konečně?"

Gucky pomalu přikývl. Jeho hnědé oči zvlhly.

„Už chápu, ale nesouhlasím s tvým ztřeštěným plánem. Chceš se obětovat za nás. To by Rhodan nedovolil."

„Nic jiného mu nezbude. Už jsem se rozhodl."

Gucky se nerad loučil, ale už se nepokoušel Greka 1 přemluvit. Nakonec Grek 1 řekl:

„Už musíš pryč, Gucky. Pospěšte si dát zprávu Rhodanovi. Inspekce transmiterů začne za několik dní; a soustava Ruinového transmiteru přijde na řadu mezi prvními. Nastražte tam Mistrům léčku. A teď nejdřív přileťte s vašimi dvěma loděmi a dělejte, že mě chcete zachránit. Pospěšte si, než mě najdou."

O deset vteřin později byl Gucky zpátky v lodi Dvounosých. Ukázal přátelům na transmiter.

„Pojďme. Naše poslání skončilo. Poslední kapitolu napíšou Rhodan a Grek 1."

7.

O dvacet hodin později přelétaly dva policejní kluzáky nízko nad bažinou. Zaměřily vrak lodi, ohlásily nález a zaútočily.

Grek 1 a Brahk se ještě bránili velkým paprskometem ze zádi a jeden kluzák sestřelili hned. Zřítil se do bažiny a rychle se potopil. Druhý zaútočil z opačného úhlu a zasypal ostrůvek smrtícími paprsky. Stromy se tavily a hroutily se. Grek 1 stočil dělo a počkal, až

bude útočník nad nimi. Pak do něj vpálil plnou dávku. Kluzák vybuchl ve vzduchu a trosky rychle pohltil močál.

Brahk vyšel na ostrov a vzhlédl k obloze. Grek 1 šel za ním. „Nanejvýš za půl hodiny je tu máme. Tentokrát přiletí s posilami. Snad to tvoji přátelé stihnou."

„Nezapomeň, že musí uletět šedesát tisíc světelných let, Brahku. Pokusím se o rádiové spojení. Ty se postarej o dělo. Budeme se bránit, dokud to půjde. Jestli nám sem ovšem rovnou hodí bombu, půjde to rychle."

„Budou tě chtít dostat živého, Greku 1, pokud to bude možné."

„Nebude to možné," ušklíbl se Grek 1.

V rádiu se ozývala změť rozkazů pro admirály flotil a policejní jednotky. Grekovi se povedlo zachytit některá hlášení, která se ho týkala. ne všechna byla laděna nepřátelsky. Setba už klíčila.

„Už jsou tady!" vykřikl najednou Brahk. „Letí sem ze všech stran."

Byl nejvyšší čas. Grek 1 přepnul na vysílání a volal v otevřené, nešifrované řeči Maahků.

Po několika vteřinách se ozvala odpověď. Byl to sám Rhodan, a odpovídal stejnou řečí. Zřejmě použil překladač.

„Ještě pět minut, Greku 1. Jsme na cestě. Vydrž!"

„Hned obraťte!" poroučel Grek 1 a doufal, že Gucky Rhodanovi celý plán vysvětlil. „Přesila je příliš velká. Neriskujte kvůli mojí záchraně! Obraťte, než bude pozdě."

Rhodan se podle domluvy nejdřív zdráhal.

„Nenecháme svého velitele na pospas nepříteli, Greku 1. Přišel den zúčtování. Za minutu se ocitneme v atmosféře Andro-Ctentry."

Grek 1 vzhlédl. Kolmo nad ním se na zelené obloze objevily dva tmavé body a rychle rostly.

CREST II a IMPERÁTOR. Každá z nich byla koule o průměru jeden a půl kilometru, ale díky nástavbám a maskování vypadaly jako dvě obludy.

„Obraťte!" volal Grek 1 vzrušeně. „Rozkazuji vám jako nejvyšší velitel a vůdce povstání proti Mistrům ostrovů, obraťte, než bude pozdě!"

Lodě se už nezvětšovaly.

Brahk zatím sestřelil dva útočící kluzáky, ale třetí nalétával tak nízko, že ho dělo nemohlo zasáhnout. Svazek paprsků zasáhl vrak a vyřadil dělo.

Brahk byl mrtev. Nadešel konec.

„Pomstíme tě, Greku 1," řekl Rhodan nalomeným hlasem. „Nezemřeš nadarmo!"

Grek 1 viděl nad močálem další útočící vlnu. Bylo to šest těžce vyzbrojených kluzáků. Řekl do mikrofonu:

„Zbývá mi už jen několik vteřin života! mě poslání je skončeno. Vaše teprve začíná! Smrt Mistrům ostrovů! Smrt všem zrádcům, kteří uvrhli náš lid do neštěstí! Ať žije svoboda! Ať žije..."

Víc Rhodan neslyšel.

Na obrazovkách CRESTU II viděl, jak šest kluzáků zasypalo ostrůvek vražednou palbou. Vrak lodi vzplanul. Metanová bažina se začala vařit.

Pak bylo po všem.

„Zatraceně!" řekl stísněně Melbar Kasom, a v tupém vzteku opakoval ještě jednou: „Zatraceně!"

Rhodan se na něj nepodíval.

„To má být modlitba za našeho přítele?"

Plukovník Rudo oznámil:

„Maahkové soustřeďují několik flotil, aby nás napadli. Měli bychom udělat to, co nám přikazoval Grek 1."

Rhodan vypadal, jako by se teprve teď probudil.

„Zpátky na Gleam! Ale nejdřív jim tu necháme upomínku."

Na obrazovce se objevila Atlanova tvář v přenosu z IMPERÁTORA.

„Postarám se o těch šest malých lodí, které dostaly Greka 1. Leťte napřed.“

Rhodan neodporoval. CREST II opustila atmosféru Andro-Ctentry, zatím co IMPERÁTOR se řítil dolů k povrchu. Jako mohutný dravec pronásledoval drobné kluzáky. Rádiové zprávy, které policejní letouny vysílaly do hlavního města, najednou zmlkly, když IMPERÁTOR zahájil palbu. Trvalo to jen několik vteřin.

IMPERÁTOR se zastavil nad kosmodromem a zdálo se, že na něco čeká. Když nikdo nezaútočil, bylo na Atlanovi vidět zklamání. Byl by uvítal záminku k dalšímu boji.

Ozval se interkom.

„Tady CREST II! Kde vězíš, Atlane?“

„Za chvíli vás dohoníme. Co se děje?“

„Máme potíže, jak jinak. Maahkové nám pověsili na krk všechny své flotily. Prorazíme, ale za cenu značných ztrát.“

„Počkejte na nás.“

Tento rozhovor byl šifrován, aby Maahkové nepoznali, že jde o Pozemšťany. Podle předchozí Grekovy akce museli jednoznačně předpokládat, že jsou to lodě maahkských povstalců. Ať si Mistři lámou hlavu, na které planetě mlhoviny Andro-Alfa se vzbouřenci ukrývají.

Všeobecné povstání už nikdo nezadrží.

IMPERÁTOR brzy dostihl svou sesterskou loď. Rhodan chtěl právě dát povel k prolomení blokády, když na můstek vběhl velitel radistů major Wholey.

„Chce s vámi mluvit Zlatý, pane.“

Kdo je to Zlatý, to už Rhodan věděl od Guckyho. Do vysílání byl trvale zapojen překladač, takže Rhodan se mohl dorozumívat v jazyce Maahků. Major Wholey vypnul přenos obrazu směrem ven, ale tvář Zlatého se třpytila na obrazovce a Rhodan se na ni fascinován zadíval.

„Proč máte vypnutou obrazovku?“ zeptal se pánovitě Zlatý. „Bojíte se ukázat nám vaše obličeje?“

Rhodan se posadil k mikrofonu.

„Není důvod, proč bychom vám je ukazovali. Co chcete?“

„Váš velitel Grek 1 je mrtvý. Dostal, co si zasloužil. Přistaňte, a my vás necháme naživu. Vzpoura proti Mistrům je nezákonná.“

„Z vašeho hlediska snad. Vy jste s nimi spřažený. Kdo vlastně jsou tihle Mistři? Nikdo je nikdy neviděl. Třeba jste si je vy Zlatí sami vymysleli.“

„Vy jste se zbláznil! My jsme jen poslové, nic víc. Opakuji: přistaňte, nebo dám rozkaz flotilám, aby vás zničily. Grek 1 je mrtvý! Tím zahynula vaše vzpoura. On ji vedl!“

„Grek 1 se dá nahradit a cíl zůstává. Jednoho dne se vrátíme, a pak bude na naší straně většina Maahků. Možná, že potom dáme milost my vám, ale moc tomu nevěřím. Dopustil jste se příliš mnoha zločinů, než abychom vás mohli ušetřit. Ponížil jste naši rasu na otroky. To vy navádíte Maahky, aby se navzájem vraždili a pustošili své planety. Za to zasloužíte tisíceronásobnou smrt. Ještě chcete něco vědět?“

Tvář Zlatého byla zkřivena zlostí. Věděl stejně jako Rhodan, že jejich rozhovor poslouchají ve všech lodích. A věděl, co to může způsobit.

„Zničím vás víc vám neřeknu! Z téhle soustavy se nedostanete. A jestli přece, najdeme vás, ať se sebelíp schováte. Najdeme si vás, vy zrádci, a potom zemřete stejně jako Grek 1.“

Tvář se z obrazovky ztratila, Rhodan kývl na plukovníka Ruda.

„Probijeme se! Dejte vědět Atlanovi. Budeme se držet pohromadě. Nestřílet, dokud na nás nezačnou střílet Maahkové. Musíme počítat s tím, že mnoho důstojníků je na naší straně, ale nesmí to dát najevo.“

„Podle zaměřovačů tu na nás čeká několik tisíc lodí,“ hlásil plukovník Rudo. „Neměli bychom raději přejít do lineárního prostoru?“

„To by bylo příliš nebezpečné, plukovníku. Uděláme to, jak jsem říkal.“

První shluk lodí, který na CREST II a IMPERÁTOR zaútočil, vedli důstojníci tajné policie. To se hned poznalo. Začali střílet ze všech zbraní.

Plukovník Rudo nezaváhal a dal pokyny dělostřelecké centrále. Ničivé svazky paprsků z CRESTU II si našly oběti. Dvakrát byly použity transformační paprsky. Dvě velké bitevní lodě Maahků vybuchly a proměnily se v malá slunce. Transformační paprsky dopravily do jejich nitra vodíkové bomby a zažehly je.

V obranném valu maahkských lodí vznikla mezera. CREST II a IMPERÁTOR ji využily a znovu zrychlily. Planeta Andro-Ctentra se rychle vzdalovala. Teď se ale shromažďovaly i vzdálenější flotily, aby prchajícím zahradily cestu.

Rhodan pozoroval obrazovky.

„Zdá se, že naše předpoklady vycházejí, plukovníku. Vidíte ten seřazený svaz před námi? Není vám na něm něco nápadné?“

„Prapodivné uspořádání! Prakticky ztrácí smysl, když využijeme jejich hlouposti a...“

„To není hloupost, plukovníku. Maahk, který té jednotce velí, zvolil schválně tohle uspořádání. Ponechal nám volnou cestu, aniž se prozradil. Chce nám ukázat, že je náš přítel.“

„A co jestli ty lodě začnou střílet?“

Rhodan se zasmál.

„To nemohou, pokud se nechtějí vzájemně ohrozit. A pokud některá vystřelí, dají si pozor, aby nic netrefili. Uvidíte.“

„A jestli se mýlíme, pane?“

Rhodan se přestal smát.

„Pak jsme měli smůlu, a Grekova smrt byla zbytečná aspoň pokud jde o boj Maahků za svobodu. No, uvidíme. Jak jsme daleko?“

„Tři minuty letu touhle rychlostí.“

Melbar Kasom a Icho Tolot vstoupili na můstek. Rhodan jim několika slovy objasnil situaci.

„To je zatracené riziko,“ vrčel Kasom skepticky. „Když nebude spolupracovat jen deset kapitánů lodí, mohou prorazit náš ochranný obal. A zásah teď nemůžeme potřebovat.“

Ozval se Gucky, který stranou odpočíval na pohovce.

„Můžete být klidní. Náhodou jsem zachytil myšlenky Maahků. Nejradši by s námi navázali kontakt a letěli s námi, nebo zničili Andro-Ctentru, ale nedůvěřují si. Nevědí, jak budeme reagovat. Jsou ale rozhodnutí, že nás nechají projít.“

Rhodan se otočil.

„Taky jsi to mohl říct hned a nenechat nás hádat.“

„Já už jsem takový čtverák,“ vypískl Gucky spokojeně. „Luštění hádanek rozvíjí duševní činnost.“

Rhodan se obrátil k plukovníkovi.

„Proletíme mezerou a nebudeme střílet. Některý kapitán lodi možná nepochopil záměr admirála flotily a vystřelí na nás. To nevadí. Budeme to prostě ignorovat. Nesmíme zničit, co Grek 1 svou obětí vybudoval. Mýtus vzpoury proti Mistrům ostrovů.“

Vlajková loď CREST II vletěla do proluky první. Po obou stranách začali Maahkové střílet, ale svazky paprsků z těžkých zbraní vzdáleně míjely cíl. Bylo zřejmé, že kapitáni dali dělostřelcům patřičné pokyny. Vypadalo to jako otevřená vzpoura proti Mistrům ostrovů.

Rhodan kývl na plukovníka Ruda.

„Předveďte jim neškodný ohňostroj, plukovníku. Náš průnik pravděpodobně někdo pozoruje. Ať je raději všechno, jak má být.“

A plukovník Rudo předvedl ohňostroj.

Z určité vzdálenosti mohlo setkání dvou lodí s flotilami Maahků vypadat dramaticky. Z obou stran chrlila děla svazky paprsků, jenže výstřely nic nezasahovaly. To ale nebylo na větší vzdálenost poznat.

Řada kosmických lodí Maahků zůstala za nimi a před nimi se rozprostřel prostor bez hvězd. Jen v dálce se slabě třpytil jejich cíl, mlhovina Andro-Beta.

Tři obří modrá slunce soustavy Andro-Ctentra se ponořila do nekonečných dálek, když CREST II a IMPERÁTOR překročily rychlost světla a přešly do lineárního prostoru. Teď už je ani Mistři ostrovů ani Maahkové nemohli vypátrat. Nikdo už je nemohl pronásledovat nebo vypočítat jejich dráhu. Podivné lodě zmizely a Mistři ostrovů zase nevěděli, na čem jsou. Grekova smrt je postavila před záhadu a uvedla je na falešnou stopu. Bude dlouho trvat, než na svůj omyl přijdou. A pak už může být pro ně příliš pozdě.

„Je to ještě dlouhá cesta k Andromedě," řekl Gucky, když odcházel z můstku. „Přitom je to jen sto tisíc světelných let, to je z technického hlediska směšná vzdálenost. Nemám pravdu?"

„Ty máš skoro vždycky pravdu," řekl Rhodan. „Jenže nevíme, co nás v Andromedě čeká. Do mlhoviny Andromeda nepoletíme dřív, než se dozvíme, kdo jsou Mistři ostrovů."

„Ti lidé jsou ale zvědaví," konstatoval Gucky a zavřel za sebou dveře.

Rhodan se usmál.

„To je dobře, že jsme zvědaví," řekl. „Jinak bychom ještě dneska lezli po stromech."

Prostorem bez hvězd spěchali dva kosmičtí giganti zpátky na Gleam, kde na ně čekaly nové úkoly. Úkoly, které možná rozhodnou o dalším osudu výpravy do Andromedy.